

DIRVA

Nr. 41

Balandžio-April 6, 1960

Cleveland, Ohio

Klastinga sovietinė meškerė

Pagal naują procedūrą egzilai galės būti "atleisti" nuo sovietinės pilietybės...

Sovietijos vyriausybė išdirbo naują procedūrą, pagal kurią buvusieji "sovietų piliečiai", gyvenę užsieniuose, galėsiančiai laisvą sovietų valdomą teritoriją tuo pačiu pagrindu, kaip ir kiti užsieniečiai.

Egzilų kelionėms numatomi du atvejai. Jei jie yra išgiję kito krašto pilietybę, jie gali paduoti pareiškimą "atleisti" juos nuo sovietinės pilietybės ir keliauti su užsienio pasu. Jei jie neturi jokios kitos pilietybės, jie gali pasiprašyti sovietų konsuliarinio paso, galiojančio atvykimui ir išvykimui iš Sovietijos.

Sovietinė vidaus reikalų ministerija atspausdino 100,000 pareiškimų blankų, skirtų sovietinei pilietybei atsisakyti. Jos pavadintos forma Nr. 96, ir jomis prašytojas kreipiasi į aukščiausio sovietų prezidentą Maskvoje, prašydamas jį ir jo šeimą atpalaiduoti nuo sovietinės pilietybės.

Anketoje reikia nurodyti aplinkybes, kuriomis prašytojas paliko savo kilmės kraštą, kodėl jis nori atsisakyti sovietinės pilietybės ir kurią kitą pilietybę jis nori optuoti.

Forma Nr. 52 yra skirta prašytiems sovietų konsuliarinių pasų. Joje klausama, ar prašytojas jau padavė pareiškimą dėl naujos pilietybės, ir koki to pareiškimo rezultatai.

Sovietija ligšiol iš jos dabar valdomų teritorijų kilusius egzilus vadino savo piliečiais, nepažindama jų išgimtų pilietybių. Dabar tariai dar nuolaidą, "sutikdama atpalaiduoti" juos nuo tos pilietybės, tik reikia to pasiprašyti.

Prašytojas turi kreiptis į Maskvą, tuo pripažindamas bolševikų įvykdytą okupaciją, ir netiesiogiai prisilindamas sovietų pilietybę, nuo kurios jis prašysis atpalaiduoti—taip pat negirdėtas tarptautinėje teisėje precedentas.

Reiškia, jei ligi šiol nepasisekė tų okupacijų pripažinimo pasiekti diplomatinėje plėtmėje, jų pradėdama siekti "nuo apačios", išnaudojant okupacijų pasekmes tėvynės netekusių žmonių gimtojo krašto pasilgimo jausmus.

Turizmo (Sovietiją verbuotojai sako, kad tuo žygiu Sovietija norinti sušvelninti tarptautinę įtampą ir parodyti, kad nebūtina visus egzilus ji laikanti savo režimo priešais, Pasaulyje žinoma, kad ligšiol egzilai negalėjo laisvai savų kraštų, nes, sovietams tebelaukiant juos savais piliečiais, visada grėsė pavojus, jog jie nebūtų išleisti atgal, jei vienu kitu atveju ir būtų leista jiems aplankyti savo kilmės kraštus ir gimines.

Šiuo manevru ji tikisi atremiant visus dėl to kylančius priekaištus diplomatinėje arenoje ir tolimoje perspektyvoje, suskaldžius emigrantų jėgas ir palaidojus jų kovingumą, lengviau pasiekti jos įvykdytą okupacijų pripažinimą.

Dar vienas būdingas momentas yra vidaus reikalų ministerijos, su gerai žinomu politinės policijos sektoriumi, paruoštų anketų klausimai: Ar prašytojas gautų ar negautų "atpalaidavimą nuo pilietybės"—Maskva turėtų visus duomenis apie jo išvykimą iš savo krašto, apie giminytės ryšius su kilmės krašte pasilikusiais, apie jo motyvus, atsisakant "sovietinės pilietybės", iš kurių Maskvai būtų aiškiau, kuris emigrantas ir kokio masto priešu laikytinas.

Žinios iš viso pasaulio

JAV VALST. SEKR. HERTERIS Chicagoje pareiškė, kad nepasisekimas išspręsti Vokietijos padalinimo problemos atnešė "neišvengiamą grėsmę pasaulio taikai".

CHRUŠČIOVAS, grįžęs į Maskvą, viešai pareiškė, kad jam nepasisekė susitarti su Prancūzijos prez. De Gaulle Vokietijos klausimu, tačiau jis bandysiąs tą klausimą spręsti "Vakarų valstybėms priimtina pagrindu".

PIETŲ AFRIKOJE neramumai tebesitęsia, pareikalaudami vis naujų žmonių aukų. Didieji jų židiniai yra Johannesburg, Durban ir Capetown miestai. New Yorke JT gen. sekr. Hammarskjöld trumpai tarėsi su P. Afrikos atstovu B.G. Fourie, tačiau pastarasis vis dar nesąs gavęs instrukcijų iš savo vyriausybės.

36 POLITINIAMS PABĖGĖLIAMS, kuriuos Prancūzijos vyriausybė, kaip labai pavojingų, Chruščiovo vizito metu buvo išgabususi į Belle-Ile salą Atlantą, leista grįžti į Paryžių.

PASAULINIAI PABĖGĖLIŲ METAI įėjo paskutinę fazę, tačiau užplanuotos rinkliavos toli gražu nedavė lauktų rezultatų. Buvo tikimasi surinkti 43,5 mil. dolerių, o tuo tarpu teturima tik 10,05 milijonų.

Komunistų kongresas Havanoje

Kuboje auga nusivylimas

Apie 4,000 komunistų iš 15 kraštų Kuboje pradėjo "jaunimo kongresą" sukeldami milžiniškas ovacijas po pranešimo, kad Kubą nusavino 173,137 akurus žemės, valdytos amerikinės bendrovės United Fruit Co.

Šūkavimų, plojimų ir tryptimų bandoje nuolat buvo girdimi riksmų "šalin amerikinis imperizmas!" Kongreso eiga valstybės lėšomis transliuojama per radiją ir televiziją.

Kubos vyriausybės atstovas pareiškė konvencijoje, jog "draugų delegatų" iš raudonosios Kinijos dalyvavimas reiškias, kad Kinija "esanti pasirodusi padėti ginti Kubos revoliuciją". Kongrese dalyvauja ir Sovietijos bei trijų jos satelitų atstovai.

Santiago de Cuba, Oriente provincijos miestas, prieš porą metų buvo Castro revoliucinio sąjūdžio tvirtovė. Dabar tame antrame didu Kubos mieste ir turtinčiausios provincijos sostinėje pastebima vis daugiau skepticizmo ir nusivylimo režimu ženklų.

Tą gyventojų nuotaikų permaininga yra išsauke eilė priežasčių: kasdienio varlėjimo prekių, anksčiau importuotų iš JAV, stoka; viešųjų darbų sulėtinimas; vyriausybės vykdoma "žemės reformos" politika, kuriant "koperatyvinius ūkius", vietoj žemę padalinus atskiriems savininkams; pragyvenimo kainų kilimas; vis didėjančios kontraversijos buvusių revoliucionierių sluoksniuose dėl komunistinės įtakos gausėjimo.

Žemė nusavinama ne tik iš turtinųjų, bet ir vidutinių ūkininkų, kurie anksčiau savo pinigais ir net siųsdami į sukilėlių eiles savo vaikus, rėmė Castro revoliuciją. Visoje Oriente provincijoje dabar nepaprastai pakilo nedarbas. Ypač jis juntamas tarp uosų darbininkų, nes, impor-

tui sumažėjus, jie neteko darbo. Visuose tuose sluoksniuose vis stiprėja abejonės, ar anksčiau jie kovoję už teisingą reikalą. Taip pat juos erzina dideli ir vis didinami mokesčiai, kuriems mokėti nėra pinigų.

Vis dažniau Oriente provincijoje, kurioje susiformavo Castro revoliucijos jėga, kursuoja gandai, kad ruošiamas ginkluotas sukilimas prieš Castro režimą. Esą, šiaurinėje provincijos dalyje, Siera Cristal ir Siera Maestra kalnuose, telkiasi nepatenkintųjų režimu grupės, kurios vieną dieną pradėsiančios žygi į Havaną. Kiek tie gandai tikri, tuo tarpu dar neaišku.

Tusti puodai garsiai barška...

Viena iš Sibiro gyvenviečių aukso kasyklos rajone. Įkurta po paskutiniojo karo, kur dirba ir nemažai lietuvių.

LIETUVIAI KASA SOVIETAMS AUKSĄ TOLIMOJE SIBIRO ŠIAURĖJE

Pirmas pranešimas iš Sibiro

"Vieną kartą mūsų stovyklos kine rodė net Chruščiovo svečiavimąsi Amerikoje. Tą filmą rodė ištisą savaitę, ir žmonės ėjo jo žiūrėti net po kelis kartus. Žinoma, ne Chruščiovas kalinius domino — jie norėjo pasižiūrėti, kaip atrodo Amerika.

"Apie tą filmą žmonės ilgai kalbėjo. Visi stebėjosi, kaip gražu Amerikoje: kaip puošniai žmonės apsirengę, kokių gražių pastatų yra. O labiausiai — kad Amerikoje šiltas klimatas."

Taip rašo vienas lietuvis iš šiaurinio Sibiro, kur jis išgabentas sovietiniam iždui papildyti sunkiai ir primityviomis priemonėmis iškasamu aukso. Apie tas sovietines aukso kasyklas Vakaruose beveik nieko nežinoma, tad šis, neskelbiamais keliais gautasis pirmas autentiškas pranešimas iš Sibiro mūsų skaitytojui padės susidaryti vaizdą apie "privilegiuotųjų" tremtinių gyvenimą tolimoje Sovietijos šiaurėje.

II Pasaulinio karo metu sovietų ižde labai sumažėjo aukso ištekliai. Jau karo pabaigoje ir ypač po karo sovietų valdžia visu smarkumu pradėjo ieškoti, kaip tuos aukso išteklius papildyti.

Prie NKVD ministerijos buvo įsteigtas specialus skyrius, kurio pareiga buvo ieškoti naujų aukso kasyklų ir organizuoti tų kasyklų eksploatavimą.

Darbo jėga — iš vergų stovyklų

Iš raudonosios armijos eilių buvo išimti visi kalnų inžinieriai, geologai ir kiti

reikalingi specialistai. Net ir iš koncentracijos stovyklų buvo renkami žmonės aukso ieškojimo komandoms. Šiam reikalui buvo panaudotos ir kai kurios darbo, t. y. "laisvųjų tremtinių" stovyklos, esančios šiaurinėje Sibiro dalyje.

Visos aukso ieškojimo komandos buvo nukreiptos į Sibirą. Jų atramos punktas sudarė ten esančios vergų stovyklos, kuriose tos komandos būdavo aprūpinamos susisiekimo priemonėmis, maistu, techniniais reikmenimis ir darbo jėga.

Iš vergų stovyklose jaunų vyrų buvo sudarytos

PABALTIO VALSTYBIŲ LAISVĖS TARYBA

Artėjant bolševikinės vergijos 20 metų sukakčiai, okupuotoje Lietuvoje sovietinės marionetės ir bolševikiniai garsiakalbiai pavergtajam lietuviui, o Maskvos galingas propagandos aparatas ir laisvajam pasauliui kalte kala, kad anais 1940 negando metais ne raudonosios armijos tankai sutremė Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, o pati lietuvių tauta savanoriškai prisidėjo sovietinei vergijai.

Šitam sovietinio melo potvyniui pasipriešinti ir padėti teisingai nušviesti New Yorke Estijos, Latvijos, Lietuvos atstovai sudarė

specialų organą — Pabaltijo Valstybių Laisvės Tarybą. Jos pirmininku išrinktas Lietuvos delegacijos pavergtųjų seime pirm. V. S. Dzikauskas. Be jo, Lietuvai Taryboje atstovauja prel. J. Balkūnas, J. Šlepetytis ir dr. A. Trimakas.

Taryba ruošia sovietinės agresijos prieš Baltijos valstybes dvidešimtmečio atžymėjimo programą. Šios programos globėjais numatyti kviesti kitų valstybių politinio, visuomeninio, kultūrinio ir religinio gyvenimo įžymūs veikėjai. Netrukus bus paskelbtas Tarybos manifestas.

Kor,

SENA GIESMĖ NUSIGINKLAVIMO KONFERENCIJOJE

Ženevoje vykstančioje tarptautinėje nusiginklavimo konferencijoje Sovietija pareiškė, kad ji atmetanti Vakarų pasiūlymą pradėti derybas dėl draudimo leisti erdvėn satelitus, galinčius gabenti branduolinius ginklus, jeigu Jungtinės Amerikos Valstybės nesutiks pirma likviduoti savo karinių bazių užjūriuose.

Sovietų delegacijos kalbėtojas Zorinas pareiškė, kad Vakarų pasiūlymai reiškia planą sustiprinti JAV karinę galią, sumažinant sovietinę.

Pastaruoju Zorino pareiškimu sudaromas įspūdis, kad Sovietija

save laiko pirmaujančia erdvės užkariavimo srityje ir, nors tiesiogiai nepaskelbė grasinimų apie branduolinių ginklų išskėlimą į erdvę, tačiau netiesiogiai nurodė kairą, už kurią ji jų neiškeltyt—amerikinių karinių bazių likvidavimą.

Tolimesniuose išvedžiojimuose Zorinas iš naujo reikalavo, kad būtų priimtas sovietinis "visiško nusiginklavimo per ketverius metus" planas, ir pareiškė, kad Maskva nesutiksianti svarstyti dalinių priemonių, kol Vakarai nepritaris sovietiniam planui.

grupės, kurios turėdavo padėti aukso ieškojimo komandoms. Šie vergų stovyklų žmonės turėdavo atlikti visus fizinius darbus.

Aukso ieškotojai buvo aprūpinti geriais vikšriniais traktoriais, briedžių ir šunų traukiamomis rogėmis. Komandų žmonės buvo gerai maitinami, aprūpinti šiltais drabužiais ir net degtinės gaudavo.

Komandose būdavo ir daug vokiečių, karo belaisvių. Jie būdavo atrenkami iš karinių belaisvių stovyklų.

Daug žmonių aukų

Tos aukso komandos veržėsi vis tolyn į šiaurę. Kniosi po gilaus sniego klotais. Sprogdino kalnus ir uolas, graižė įsalusią Sibiro žemę.

Nors ir labai primityviomis priemonėmis, joms pasisekė atrasti nemažą turtingų aukso gyslų. Atrados didesnes aukso gyslas, komandos įrengė naujas aukso kasyklas. Nuo didesnių gyvenviečių, nuo geležinkelio linijų link tų kasyklų buvo nutiesti nauji keliai. Juos tiesė vergų stovyklų kaliniai.

Kelių tiesimas ten paprastas, nes visada įšalus žemė sudaro neblogą kietą pagrindą, tačiau sunkios darbo sąlygos pareikalavo daugybės vergų gyvybių.

Dabar Sibire yra žinomi šie didesni nauji aukso kasyklų rajonai: Magadan, Indigirka, Dudinka Ilmsk.

"Laisvė" po Stalino mirties

Stalinui mirus, visose vergų stovyklose gyvenimas ir tvarka keitėsi. Buvo pradėti paleidinėti kaliniai, kurie jau buvo nebedarbingi arba atlikę savo bausmę.

Daug politinių kalinių, kurie buvo vergų stovyklose atkėntę 10 metų, buvo iš jų paleisti ir apgyvendinti iš anksto numatytose vietose su sąlyga, kad iš ten nebeišvažiuos ir dirbs naujose aukso kasyklose. Jiems leista gyventi "privačiai".

Už darbą kasyklose mokamas atlyginimas, tačiau jie neturi teisių, kurias turi ten gyvenantieji "laisvi" žmonės. Susirgę gydomi nemokamai. Be to, jiems mokamas atlyginimas, kurį jie gaudavo dirbdami.

Praėjus trejiems metams, jiems suteikiama teisė "baluoti". Gauna jie ir atostogų iki 3 mėnesių kas trečius metus. Atostogas jie gali praleisti, kur nori, tačiau po jų turi vėl grįžti atgal.

(Sekančiame tęsinyje viešos tokios aukso kasyklos vaizdas).

Taip buvo išdavinėjama Amerika

"ARBŪZINIŲ DOKUMENTŲ" KOMPLIKACIJOS

Guodžio 2, prieš išvykdamas į Washingtoną tolimesniam apklausinėjimui, Whittaker Chambers paslepia mikrofilmus viename pragręžtame arbūze, savo sode. Jis visiškai rimtai bijosi, kad, jam nesant namie, sovietinio "aparato" žmonės galį įsilaužti į jo namus. Tokiais atvejais jie net sudegina namus.

Mintis, kad kas nors galėtų būti paslėpta sode, jiems nelengvai ateity. Jis šį kartą nieko nesako net savo žmonai, "Aparato" žmonės nėra švelnūs, ir ko žmona nežinos, to net didžiausioje nelaimėje negalės pasakyti.

Washingtono Chambers patiria, kad priešamerikinės veik-

los tyrinėjimų komisija yra nusprendusi, jog visi jo žinioje esą dokumentai ir visa kita medžiaga turi būti perduota jai. Toks nutarimas prilygsta teismo sprendimui. Kas jo neišpildo, gali būti baudžiamas kalėjimu.

Chambers yra pasiryžęs atiduoti ir mikrofilmus, kuriuos šį rytą paslėpė savo sode. Iš tikrųjų jis net džiaugiasi, kad galės jais nusikratyti.

Jis pasikalba su vyriausiu komisijos reikalų tvarkytoju Mr. Stripling. Dar tą pačią popietę du komisijos nariai išvyksta į Marylandą.

Jau visiškai sutemus, jie pasiekia vietą. Projektorių šviesoje jie prieina prie sodo tvoros, kur gulį arbūzai. Gyvai susidomėję, jie seka Chambersą, kuris pasilenkia ir pakelia vieną.

--Rafinuotai paslėpta,--sako vienas komisijos narys,--jokiam žmogui neateitų galvon mintis ko nors ieškoti arbūzuose.

Antrasis narys paima Chamberso paduotą arbūzą ir perplaukia kišeniniu peiliu. Žemėn nukrinta trys kasetės, trys mikrofilmo juostos.

Tačiau kol tie mikrofilmai įeis Amerikos istorijon, kaip "arbūzo dokumentai", atsitiks dar viena nenumatyta komplikacija.

Vieną iš sekančių naktų Chambers bute suskamba telefonas. Vienas komisijos narys, kuris buvo atvykęs jo ūkin paimti mikrofilmų, užpuola jį:

--Klausyk, Chambers! Eastman-Kodak bendrovės specialistai neseniai pranešė "arbūzų filmų" tyrimo duomenis. Firmatos rūšies filmą gamina tik nuo 1945 metų. Kaip tai suderinti su tamtos teigimu, kad tamsta filmus turėjai perduoti rusams jau 1938 metais?

Chambersas paprašo abu sakinius pakartoti, nes jis iš nu-

stebimo negali net suvokti jų turinio. Pagaliau jis sako:

--Arba aš esu pamišęs, arba tie specialistai. Tai neįmanoma! O gal aš tikrai esu išprotėjęs?

Jo žmona Esther, atsitiktinai užėjusi į kambarį, klausia, kokią žinią jis gavęs. Tačiau jis nesako nė žodžio. Jis pasiima savo apsiaustą ir išvažiuoja į miestą. Visą ilgą naktį--o, kokios ilgos gali būti guodžio naktys!--jis blaškosi milžiniško New Yorko gatvėmis.

Be jokios minties galvoje jis stoviniuoja priešais ryškiai apšviestas vitrinas, stebi gatvių valymą arba palydi žvilgsniu pro šalį pravažiuojančius taksius, nors po poros sekundžių negalėtų pasakyti, ar kas juose sėdėjo. Tik pirmieji laikraščių pardavėjų šauksmai, skelbią apie naują posūkį Hisso byloje, grąžina jį realybėn.

Žinoma, jis tuomet gavo tuos filmus, nes kas būtų galėjęs juos įkišti į paslėptą voka. Vokas tikrai nebuvo atplėštas, tą jis ne-

Greetings and Best Wishes
To Our Friends and Patrons

Cott
QUALITY
BEVERAGES
into
your home.

IT'S **Cott** TO BE GOOD
MARVEL
BEVERAGE CO.
8915 CRANE AVE.
BR 1-4400

Jaunieji dainininkai, smuikininkai ir baleto šokėjai !

Varžyboms reikia įsiregistruoti iki balandžio 23 d.

Jaunųjų dainininkų, smuikininkų ir baleto šokėjų, gyvenančių JAV ir Kanadoje, varžybos įvyksta gegužės mėn. 14 d., Clevelande, Slovenian Auditorium. Kviečiami dalyvauti mergaitės ir vyrai, nevyresni kaip 28 m. amžiaus.

Šių trijų šakų varžybų nugalėtojams paskirta trys pirmosios (po \$200.00) ir trys antrosios (po \$100.00) premijos. Taigi iš viso premijoms paskirta \$900.00.

Varžyboms reikia įsiregistruoti iki balandžio 23 d. pranešant Dirvai, kur mokosi, kiek turi metų, ir atsiųsti fotografiją, tinkančią laikraščiu. Užsiregistravusieji tuoj gaus platesnius varžybų pranešimus.

Mes kviečiame jaunosius šių šakų menininkus varžybų nepraleisti, dalyvauti ir laimėti. Drauge prašome jų tėvus ar globėjus paraginti, kad varžyboms laiku įsiregistruotų.

Varžybų sprendėjais bus pakviesti tų meno šakų specialistai, o drauge savo nuomonę turės teisę balsuodami pasakyti ir visi varžybų koncerto dalyviai.

EAGLE STAMPS PADINA SUTAUPAS.

the **MAY** *cos* **(2) BASEMENT** stores

PASAKIŠKA!

Gamintojo perviršis
!...Prieš pat Velykas

PAVASARINIAI PALTAI

JUNIORS! WOMEN'S! MISSES!

Vertinami
tarp

\$25 \$29!

\$19

EXTRA!

Tik 68 šia žema kaina

**Pavyzdiniai
PALTAI**

\$19

Šimto procento vilnos
su taškais flanelis

Puikiai pasiūti, originalūs pavyzdžiai šia žema, žemai kaina. Per brangūs gaminti, parduodant šiuos paltus tokia žema kaina. Dauguma 10-12-14 dydžių. Kiti didesni.

Gaila, nepildomi užsakymai paštu ir telefonu

The May Co.'s
Basement Coat
Department, Downtown
Only

Visų šių spalvų:

- Beige • Grey • Blue • Green
- Coral • Tweeds • Monotones • Flecks
- Plaids • Many More

Visų šių medžiagų:

- 100% Wool Hopsackings • 100% Wool Ziblines
- 100% Wool Monotones • 100% Wool Plaids
- 100% Wool Diagonals • 100% Wool Tweeds
- Smart Patterned Cottons • 100% Wool Flannels

Daug su taškais juodos lapės spalvu.

Visų šių dydžių:

- Jr. Sizes 5 to 15 • Brief Sizes 6 to 16
- Regular Sizes 8 to 18 • Women's Sizes 14 to 24
- Jr. Petite Sizes 6 to 11

Visi su Crisp Rayon Taffeta ar Satin
pamušalais

Saltas oras privertė garsu New York gamintoja pigiai parduoti savo naujus pavasarinus paltus. Ir mes juos nupirkom, kad parduotume jums žema kaina ir duotume pasirinkimą iš virš 700 gražių paltų. Jūs rasite naujausias spalvas, stilius, ir pavasarinės medžiagas. Todėl pasiskubinkite ir pasirinkite Velykoms ir pavasario sezonui.

Gaila, nepildomi užsakymai paštu ir telefonu

The May Co.'s Basement Jr. Miss and Women's Coat
Departments, Downtown and On the Heights.

BEST WISHES

To All The Lithuanian People

FRANK M. BRENNAN
County Treasurer

GREETINGS and BEST WISHES

To All The Lithuanian People

JOSEPH M. SWEENEY
Sheriff

GREETINGS and BEST WISHES
To All The Lithuanian People

HARWILL ICE CREAM CO.

6519 Carnegie Ave. HE 1-7979
WILLARD MILLER MGR.

BEST WISHES
To All The Lithuanian People

**DANIELS FUNERAL
DIRECTORS**

WILLIAM R. ROY A.
PROMT PERSONAL ATTENTION GIVE
ALL CALLS
INVALID CAR OXYGEN EQUIPPED
15800 Detroit Ave. Call AC 6-5149

GREETINGS and BEST WISHES
To Our Friends and Patrons

FRIEDMAN BROS, INC.
DISTINCTIVELY STYLED FURS

1825 East 13th St. CH 1-4272

GREETINGS and BEST WISHES
To All The Lithuanian People

FRANK PLUTT & NICK HERRICK
EUCLID FLOORING

787 East 185th St. Call IV 1-1733

Draugas Don Camillo

Giovanni Guareschi

Draugo Tavan klausia paastrė-
jo, ir jo ausys nebepraleido nė
vieno žodžio.

--Ir čia, šiame krašte, kaip
tu matai,--giliai susirūpinęs tē-
sė Don Camillo,--tie patys buka-
protiški ūkininkai trukdo viso
krašto pažangą. Kolchozininkai
visiškai nesirūpina visuomenine
žeme ir tik tesuka galvą, kaip iš
tų sklypelių, kuriuos jiems ge-
raširdiškai perleido valstybė, iš-
spausti ko daugiausia naudės.
Drauge, čia yra aštuoniasdešimt
tūkstančių kolchozų ir šeši tūks-
tanciai sovchozų. Tačiau kolcho-
zininkų laikomų privatių karvių
skaičius siekia septyniolika mili-
jonų, o kolchozai ir sovchozai
drauge turi tik keturiolika mi-
lijonų, sulysusių karvėčių. Todėl
aš visą laiką tvirtinu, kad iš
jų reikia atimti ir tuos sklype-
lius, kurių jie nėra nusipelnę.
Ir tu pamatysi, vieną dieną bus
prie to prieita.

Draugo Tavan ausys pamažu
raudo.

--Ar tu atsimeni, kaip pas mus
buvo?--negailėstingai tēsė Don
Camillo,--Kas karo metu apriū-
pino juodąją rinką? Ūkininkai.
O kas čia savo produktus sune-
ša į juodąją rinką? Kolchozinin-
kai! Kuriuose sluoksniuose pas
mus kunigai randa didžiausią ša-
lininkų skaičių? Tarp ūkininkų.
Ir kodėl Sovietų Sąjungoje se-
kasi kunigams išsilaikyti ir už-
kirsti kelią į pažangą? Todėl,
kad kolchozininkai jų kišenes pri-
kėmė rublių.

Draugo Tavan ausys dabar bu-
vo tamsiai raudonos, kaip pri-
nokusios vyšnios. Ta pačia spal-
va žėravo ir Peppone's veidas.

--Drauge,--baigė savo žlug-
dančius išvedžiojimus Don Ca-

millo,--krašte, kuris visomis
sritimis pirmuoja pasaulyje, ir
kuriam net kelionė mėnuli pa-
sisekė, vis dar tebėra kate-
gorija žmonių, bukaprotiškai at-
silikusių ir be paliovos griaujan-
čių komunizmą. Tai kolchozų ū-
kininkai! Na, juk tu ir pats ži-
nai, kad ūkininkai yra tiesiog
maras!

--Visiškai teisingai, drauge!
--karštai pritardamas sušuko
Scamoggia,--ir aš tegaliu tik
juoktis iš tų, kurie nori ūkinin-
kams duoti žemės. Taip jie gei-
džia žemės, kad mes vėliau iš-
mirtume badu. Žemė priklauso
visiems ir turi būti visuome-
ninė nuosavybė! Žemė priklauso
komunistinei valstybei ir nie-
kam daugiau! Ir ūkininkai turi
būti traktuojami taip, kaip dar-
bininkai. To dar beturko. Ar
vien tik dėlto, kad ūkininkas ap-
dirba žemę, jam turi priklausyti
javai, pienas, agurkai ir viš-
tos? Kodėl tada nepriklauso au-
tomobilių fabriko darbininkams
ir automobiliai? Kas rėmė fa-
šizmą? Ūkininkai! Ir juodieji
marškiniai pagaliau buvo mūsų
ūkininkų ir Emilio ir Romanos
sričių, darbo drabužiai--tai vi-
siems žinoma... Pasižiūrėk į tą
valkatą, kaip jis elgiasi su trak-
toriumi.

Traktoristas tikrai savo ma-
šiną tvarkė taip, kad net siaubas
ėmė. Jis greičiausiai ir nebuvo
ūkininkas, o MTS (mašinų-trak-
torių stoties) specialistas. Bet
jo veikla tikrai nedaug teprisidė-
jo prie penkmečio plano įgyven-
dinimo, juo labiau paskatindama
Don Camillo planus.

--Driskius!--sušuko jam Sca-
moggia, autokarui pravažiuojant
pro traktorių.

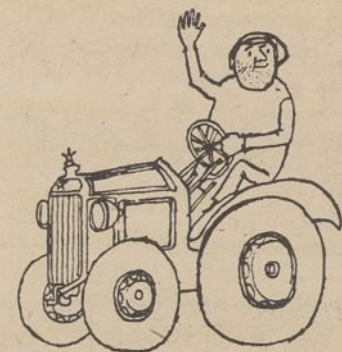
"Draugas driskius" tai palaikė
pasveikinimu ir atsakė, draugiš-
kai pamojuodamas ranka ir kvai-
lai išsišiepdamas.

Draugo Tavan ausys pabalo,
Peppone parašė keletą žodžių
popierio gabalėlyje ir, perduo-
damas Don Camillo, pasakė:

--Drauge, savo referate ne-
užmiršk ir šio dalyko.

--Ačiū, drauge,--atsakė Don
Camillo, žvilgtelėdamas į rašte-
lį, kuris skambėjo: "Arbatamsta
tuoj pat nustosi, arba aš tau nu-
laušiu blauzdą!"

Tačiau pavojus, kad Scamoggia
tęs savo polemiką prieš ūkininkus
išsisklaidė, pradėjus kalbėti
draugei Petrovnai, kuri sutelkė
visą Scamoggios dėmesį.

"Draugas Driskius" palaikė tai
sveikinimu ir draugiškai pa-
mojavo ranka.

--Mes per Raudonosios Vė-
liavos sovchozų pervažiavome
nesustodami nes tai yra
tik javų farma, kuri ne-
daug ką įdomaus gali pa-
rodyti, ypač dabar, kada derlius
jau nuimtas. Mes vyksime tolyn,
į Grevineko kolchozą, kuris dvie-
juose tūkstančiuose hektarų
kultivuoja įvairias kultūras, o
be to, augina kiaules ir karves.
Kolchozas yra visiškai autono-
miškas ir gali nekludomas iš-
pildyti savo planą, nes jis nebe-
priklauso nuo MTS, kurios visą
mašinų parką jis nupirko. Čia,
draugai, prasidėdavo Grevineko
kolchozo laukai...

To būtų nereikėję nė sakyti,
nes jau iš pirmo žvilgsnio bu-
vo galima pastebėti, kad čia vi-
sai kitokia būklė: viskas daug
švariau, tvarkingiau, dirvų vagos
tiesesnės, laukai geriau išpla-
nuoti, ganyklose gražūs, geriau
mitę galvijai.

Grevineko kaimo namai buvo
panašūs į kitų rusų kaimų skur-
džias lūšnas. Jie buvo sukumpę
prie žemės ir turėjo medinius
stogus, tačiau kiekvienas ap-
suptas gerai išdirbtu žemės skly-
peliu, kuriuose buvo matyti vais-
medžių ir daržovių. Kiemuose
buvo vištų ir kiaulių, ir kiek-
vienam tvartelyje stovėjo po
karvę.

Vienų vienas pastatas buvo di-
desnis ir puošnesnis už kitus:
kaimo sovietas, dengtas banguota
skarda. Kiek toliau stovėjo jau
kuklesnė mokykla.

Draugė Petrovna paskelbė, kad
93% kolchozų yra elektrifikuoti,
tačiau, deja, Grevinekas priklausė
sąs prie likusių 7%.

Kaimą buvo galima pasiekti į-
prastiniu rusišku keliu. Kai au-
tokarui ligi kaimo beliko maž-
daug kilometras, "Nikitos Chruš-
čiovo" tarpplanetinė celė pranešė
draugui Oregovui, kad jie, norė-
dami truputį pramankštinti už-
tirpusias kojas, mielai nueitų
likusį kello galą pėsčiomis.

Kelio dumbblas buvo sukietė-
jęs, ir, rūpestingai saugantis nu-
slydimų į iki kelių gilumo vė-
žes, buvo galima visai padoriai
žingsniuoti pirmyn.

Kai jie pasiekė kaimo namus,
Scamoggia atsisuko į Don Ca-
millo sušukdamas:

--Drauge, tu buvai visiškai
teisus sakydamas, kad ilgaskver-
nių išsigelbėjimas yra ūkininkai.
Žvilgtelk ten.

Darže prie vieno namo sto-
vėjo popas ir kalbėjosi su bū-
reliu senų vyrų ir moterų.

Don Camillo pažvelgė į tą pu-
sę, ir priešais jį ėjęs draugas
Tavan pažvelgė ten. Į automo-
bilio panašios draugo Tavan au-
sys vėl buvo raudonos.

Pokalbin įsijungė draugė Pe-
trovna:

--Drauge,--ji prabilo į Sca-
moggia,--dėlto gali ramiai mie-
goti. Tai tik keletas senų, kaip
ir visur. Kai jie išmirs, turės
mirti ir Dievas. Jis tėra gyvas
tik kavaliuose prietaruose. Ir
kai Dievas kartą mirs, nebebus
daugiau ir kunigų. Sovietų Są-
junga turi daug laiko ir gali ra-
miai palaukti.

Ji tai pasakė pakeltu balsu, ir
tai girdėjo Don Camillo.

Trys komendantai... (5)

Be granatų nė žingsnio iš buto nėjo...

RAPOLAS SKIPITIS

Man krito į akį Plecha-
vičiaus didelis atsargumas.
Be rankinių granatų ir be
revolverio jis nei žingsnio
nėjo nuo savo buto, kurs
buvo kareivio saugojamas.
Tiesą pasakius, tai nebuvo
bailumo, o tik apdairumo
pažymys. Tenka ir taip ste-
bėtis, kad Plechavičius ta-
da sugebėjo išlikti gyvas tu-
rėdamas tiek įnirtusių prie-
šų.

Nakvojau pas Plechavi-
čius. Esu prapęs anksti kel-
tis, o ypač kelionę negaliu
ilgai miegoti. Anksti atsikė-
liau ir Sedoj. Tik saulei pa-
tekėjus išėjau pasivaikščio-
ti. Kas gali būti malonesnio,
kaip pasivaikščioti gryna-
me kaimo ore saulutei tik
pradėjus savo pusratį apie
žemę.

Išėjau iš miestuko Ylakių
vieškeliu. Štai ir kryžius su
koplytėle ir smūkteliu. O
prie kryžiaus keli dideli ak-
menys guli. Atsisėdau ant
akmens ir grožiuos tik ką
sudygusiais rugiais. Matau,
lauko keleliu, neskubėda-
mas, bėeinąs vyras. Eina
tiesiai į mane. O priešės ir
prakalbino:

--Ar jau manęs nebepa-
žįsti? Palangoj kartu mokė-
mės.

--Nagi tas išdykėlis Fe-
liksiukas į kokį vyrą išau-
gęs! Kai prabilai, tai iš bal-
so pažinau. Bičiuliškai pasi-
sveikinome, nors jau 15 me-
tų nebuvome susitikę.

Feliko pavardeš neminiu
saugumo sumetimais, nes
nežinau kur jis dabar yra.

— Žinojau, kad esi atva-
žiavęs, bet vakar neturėjau
kaip pas Plechavičių užėiti.
Šį rytą anksti maniau tik-
rai rasiu ir galėsim sau ra-
miai pasikalbėti, kol jiedu
dar neatsikėlė. O svečias,
pasirodo, su antrais gai-
džiais keliasi. Sargybinis
kareivis pasakė, kad išėjai
p a s i v a i k š č i o t i. Numaniau,
kad būsi už miesto išėjęs,
nes anksti rytą negi mieste
vaikščiosi. Tik tų kelių iš
Sedos gal kokie šeši išeina.
P a s i k l a u s i a u p a s i t a i k i u s i o
kareivio, ar nematė tams-
tos. Jis pasakė matęs ein-
nant, rodos, Barstyčių ke-
liu. Tai ir buvau nuėjęs
Barstyčių link. Gerai, kad
pamačiau besėdintį prie
kryžiaus. "Jei ne ubagas,

tai greičiausia tamsta bū-
si", — pamaniau sau, ir
neapsirikau.

— Tikrai man labai malo-
nu sutikti senų laikų mo-
dyklos draugą, — nuošir-
džiai nudžiugęs sakiau Fe-
liksiui.

— Girdėjau, tamsta esi
aukštas valdininkas, tai gal
dabar atvyksi į mūsų kra-
stą teisė ar kito kokio val-
stybės pareigūno vietą už-
imti?

— Esu Kauno Apygardos
Teismo valstybės gynėjas,
senoviškai prokuroras. Su
teismu buvau nuvykęs į
Kretingą, o iš ten per Tel-
šius atvykau ir į Sedą pa-
žiūrėti, kaip sekasi kome-
dantui Plechavičiui.

— Tai labai gerai, kad
atvažiavai pažiūrėti, kaip
tikrai buvo ir kaip dabar
yra, nes mūsų žmonių tar-
pe yra nemažai ir tiesos
iškraipytojų. Yra ir tokių
minkštagalvių, kuriems at-
rodo, kad mes čia per daug
griežtai kovojame su bolše-
vikais, per daug šaudom.

— Kodėl sakai "mes"?
Ar pats irgi padedi kome-
dantui Plechavičiui?

— Padedu, žinoma, pade-
du. Jei niekas jam nebūtų
padėjęs, tai bolševikai se-
niai jį būtų sudoroję.

— Ar Plechavičius tikrai
drąsiai kovojo su bolševi-
kais?

— Ai ai, brolyti, kas čia
buvo šių metų pradžioj, kai
bolševikų gaujos buvo už-
plūdę žemaitiją, tai sunku
ir apsaugoti. Apskričiuose ir
valsčiuose bolševikai įstei-
gė savo komitetus, o jų
ginkluoti būriai plėšė ir te-
rorizavo gyventojus. Tik
toks vyras, kaip Plechavi-
čius, sugebėjo organizuoti
partizanus kovai su bolševi-
kais, nes į pavojingiausiųs
žygius ne kitus siuntė, o
pats pirmas ėjo. O drąsa
bei ryžtas patraukia ir ki-
tus.

— Anot tamstos, viskas
buvo gerai. Bet kalbama,
kad Plechavičius ar jo vyrai
yra sušaudę ir nekaltų žmo-
nių. Kaip buvo iš tikrųjų?

— Nėra jokia paslaptis,
kad yra sušaudytų. O su-
šaudytųjų artimiesiems,
aišku, jie buvo nekalčiausi
ir be pagrindo sušaudyti. O
aš galiu pasakyti, kad nei
vieno nekalto žmogaus, nei
Plechavičius, nei jo vyrai
nėra sušaudę. Jei mes jų
nebūtume šaudę, tai šian-
dien žemaitijoje turėtume
bolševikų valdžią su plėši-
mais ir žmonių žudymais. O
banditai būtų taip pat iš-
skerde dešimčius nekaltų
žmonių. Iš anarchijos įvesti
tvarka tai nėra juokų dar-
bas. Ir šiaudien dar tebevei-
kia pogrindyje bolševikai.
Tik kieta Plechavičiaus ran-
ka davė ramybę ramiems
gyventojams, sudarė sąly-
gas organizuoti nepriklau-
somas Lietuvos valdžios
aparatai ir šiame žemaitijos
kampe. — jau net susijau-
dinęs kalbėjo mano mokyk-
los draugas Feliksas.

Saulutė jau gerokai buvo
pakilusi, o mudu su Feliksu
negalėjome baigti pasikal-
bėjimo. Man buvo jau labai
laikas grįžti pusrvčiauti,
kad Plechavičiai nepamany-
tų, kad mane kokie nevido-
nai užknaksijo. Ligi pat ko-
mandantūros Feliksas ma-
ne atlydėjo, bet vis dar li-
ko daug neišsikalbėta. Pra-
šiau Feliksą, kad būtinai už-
eitų pas mane, kai bus
Kaune.

Po nusryčiu mudu su Ple-
chavičium nuėjau į kome-
dantūrą. Žemėlapyje Ple-
chavičius man rodė, kur
stinčiausiai buvo isitvirtinę
bolševikai. Pasakojo, kaip
organizavo partizanus ir
kaip bolševikams davė į kai-
lį.

— Juk ir dabar dar yra
bolševikų slaptų kuopelių.
Yra pagrindo manyti, kad
išvijos bolševikus iš žemai-
tijos, miesteliuose ir net
kaimuose paliko išsispastę
bolševikų agentai. Turiu
tikrų žinių, kad yra pasislė-
pęs žymus bolševikų agita-
torius ir rašėja Rekašius.
Jis gyvena susidėjęs su kaž-
kokia Gerliachaite ar Ger-
(Nukelta į 6 psl.)

Konkursinė nuotrauka Nr. 57

Kasdien po gerą darbėlį... Skautės po [žodžio Tautinėj] stovyklą
Detroite.

ATSIMINKITE...

visi taupymo įnašai gauti Society iki BALANDŽIO
1, ir palikti ketvirčiui, nuošimtį gauna nuo BA-
LANDŽIO 1 DIENOS.

Society NATIONAL BANK
OF CLEVELAND

Member Federal
Deposit Insurance
Corporation

Akimirksnių kronikos

Bronys Raila

Ar jums negaila kritikų?

Negėda pigiai parduoti gerą paveikslą, bet didelę gėdą brangiai parduoti blogą...
P. Gauguin

Turtingas Paryžiaus biržos makleris Paul Gauguin (1848-1903), sulaukęs 35 metų amžiaus, nei iš šio, nei iš to pamišo. Jis staiga atsisakė savo puikaus ir pelningo verslo ir nutarė tapti tik dailininku.

Iš meilės menui ir gamtai, ir Polinezijos saloms, ypač pamiškajai Tahiti salai. Jei spręsti pagal vėliau jo nutapytus paveikslus, šis Cézanne bendralaikis mokėjo džiaugtis gyvenimu, bet visi matė, kiek jis prisiblaškę, prikentėjo ir mirė kaip paskutinis valkata skurdžius. Praėjusiais metais kiti jau šių dienų pamišėliai jį nebe pirmą kartą vėl prisiminė. Londono Sotheby galerijos varžytynėse už vieną to pietų salų "išsigimėlio" priteptą drobę buvo sumokėta 364,000 dolerių...

Varžytynėse buvo išstatyta parduoti ir daugiau panašių paveikslų. Pavyzdžiui, kito taip pat Cézanne bendralaikio olando Vincento van Gogh (1853-1890), tikro pamišėlio nusiūdėlio, dar didesnio skurdžiaus ir valkataus, lygiai savo metu nesuprasto ir neįvertinto modernisto. Už vieną jo kuklų gamtovaizdį sumokėta 126,000 dolerių...

Bet pačių augščių kainų rekordai už moderninius paveikslus atiteko Cézanne dviem kūriniam. Už jo "Kaimietį su mėlynais marškiniais" sumokėta 406,000 dolerių, gi už "Berniuką su raudona liemene"--net 516,000 dolerių!

Ar buvo verta tiek mokėti, ir už ką? Šiame laikraštyje pridėtos bespalvės tų paveikslų nuotraukos nieko gero jums nepasakytų ir nepaaiškintų. Ir tos šandien sumokėtos kainos atrodė dar nesuprantamesnės, jei prisimintumėt, kaip į Cézanne, Gauguin ar van Gogh tapinius žiūrėjo jų laikų visuomenė ir kaip jų kūrybą tada vertino išmaningieji kritikai, mokyti ekspertai. Ir dar taip nelabai senai, vos prieš 50-60 metų, mūsų šimtmečio sąvartoje...

Nors gal laikam tat atrodys labai nuobodžiai,--bet aš negaliu išskentėti. Turime susipažinti su žmonių trumparegyste ir galbūt kvailyste, ypač dar tokia nesena--nuolatiniams žmonių palydovėms jos ilgų amžių kelio vingiuose. Tegu ir tik tam, kad mes patys šandien įprastume būti kiek atsargesni savo sprendimais ir pranašystėmis. O po viso to jums bus aiški geriausia mano prašymo intencija: pasigalėkite kritikų, praeities ir dabarties kritikų, nes ir jie taip pat tėra tik klystantieji žmonės...

Ambroise Vollard savo atsiminimų knygoje kruopščiai surinko ir per 11 puslapių išspausdino įvairius spaudos atbalsius ir ano meto žymių meno kritikų atsiliepimus apie Cézanne tapybą 1904, 1905 ir 1906 (dailininko mirties) metais. Nepa-

mirština, kad taip buvo vertintas ne tik Cézanne, bet visa impresionistų ir poimpresionistų tapyba, visos anos gėdės moderninis menas. Čia išrinkau tik keliolika pačių spalvingiausių ištraukų...

Cézanne bendralaikis, žinomas anglų dailininkas Whistler pedagogiškai atsiliepė: "Jeigu tai būtų nupaišęs šešių metų vaikas ant savo mokyklinės lentelės, tai jo motina--jeigu ji yra gera motina--būtų jį išlupusi!"

O kiti kritikai kalbėjo aiškiau ir griežčiau. Pavyzdžiui,-

ralystė... Pamišėlio, laukinio menas...

Sublime Ignoramus, tyčia nenorintis būti nagingu, nekenčiantis meistriskumo, tradicijų ir meno teorijos...

Nesąžiningas mistifikatorius, vaikiški gamtovaizdžiai... Turi talento, bet jį išskyrus, nieko daugiau neišmano apie tapybos meną...

Nieko nepagamines, ką galėtume pavadinti meno kūrinium... Pasivėlavęs primityvas...

Jo piešinyje nėra nei idėjų, nei tapybos, nei spalvų... Kam

Cézanne "Berniukas su raudona liemene"--brangiausias modernisto dailininko paveikslas visame pasaulyje. Per varžytynes Londone užpėnai už jį buvo sumokėta 220,000 svarų, daugiau nei pusė milijono dolerių...

Cézanne natūrmortai brutalūs ir nevykę. Kažkas pranašavo, kad vieną dieną jie bus pakabinti Louvre muziejuje. Laimei, ta diena dar labai tolima(!)...

Tai piešiniai, kuriuos daro mokyklinio amžiaus vaikai, sutrėskdami musės galvą tarp sulenktų popierio lapų...

Su savo natūrmortais jis primetė jaunajai generacijai mįslingą žalią kriaušėlę (taip išsireiškė New York Herald Tribune Paryžiaus laidos kritikas)...

Jis nemoka pačių paprasčiausių savo amato taisyklių. Apgailestingas bankrotas...

Menas, kokį galėjo pagaminti tik zulusas... Dailininkas, kurio niekada nesuprasime... Turi talento, bet ir jo akys atrodo nesveikos... Jo paveikslai--mirtino nepajėgumo liudininkai...

Paklausykime dar ir kitų, ne mažiau įdomių įvertinimų.

Cézanne! Palaiminti vargšai dvasioje, nes jų yra menų ka-

jis dar piešia potretus, jeigu iš viso nemoka piešti?!

O štai dar keletas nekrologų, dailininkui 1906 metais ką tik mirus:--

Žavus pabaisai! Jis turėjo tiek genialumo, kiek ir kiekvienas laukinis...

Kaikurie stengėsi jį apšaukti meistrui, bet nesėkmingai. Publika tam nepritarė. Pats nuostabiausias dalykas jo gyvenime buvo--užsispyrimas blogai piešti...

Jis versdavo save tapyti žmones, gamtovaizdžius ir natūrmortus, kaip juos matė, nesiirpindamas jiems suteikti nors truputiuką grožio. Vaidai, medžiai, gėlės ar baldai jo buvo sujaukiami su tuo pačiu šiurkštumu...

Nepilnas talentas su netobula akimi. Keli iškrypėliai rašytojai ir paveikslų pirkliai pakėlė jį į didelį žmogų ir meno srovės šefą...

O Cézanne.--noru iškilmingai pridėti nuo savęs.--teatleidžia Viešpats vargšams dvasioje, apie kuriuos tu dar pačioje jaunystėje buvai pasakęs: juoksitės, kas juoksitės paskutinis. Gyvenimas iš jų jau pasijuokė, o tu gali nusišypsoti. Tavo kūriniai kabo Louvre muziejuje. Kiti muziejai ir milijonieriai už juos moka milijonines kainas. Tu likai didelis žmogus, dailininkas meistras, genijus ir neginčijamai tapai vyriausias moderninio meno srovės šefas. Geras ar blogas tai būtų menas, bet tu buvai jo pirmapradis sukėlėjas...

Tikrai.--gyvenimas tai kažkas baisaus, pasakė Cézanne, "Gyventi yra sunku", anot Greimo.

Kai skaičiau tuos kritikų atsiliepimus, man nebuvo nė kiek juokinga, o greičiau liūdina. Ir baisul! Kokia trumparegystė, koks bukumas ir žilbumas, koks apsirikimas! Ir kad tai būtų tik dėl to vieno dailininko... Ne, daugeliui taip atsitikdavo, ir daugeliui kitų sričių menininkų, mokslininkų ar politikų, reformatorių ir pranašų. Kompozitoriai Beethovenas ar Wagneris savo meto kritikų ir klausytojų lygiai taip pat buvo puolami, ir genialusis chemikas Pasteur, ir daugelis

Grupė muzikų, dalyvavusių komp. J. Žilevičiaus išleistuvėse Elizabeth, N.J. Iš kairės: Kepalaitė, Čiurienė, Liustikaitė, Kačanauskas, Jonuškaitė, komp. J. Žilevičius, Rajauskaitė, Mikulskis, Cibas, Liuberskis.

KOMPOZITORIŲ JUOZĄ ŽILEVIČIŲ IŠLEIDŽIANT

Prof. Juozas Žilevičius, išgyvenęs Elizabeth 31 metus, kovo 8 d. pasitraukė iš eitiųjų vargoninko pareigų vietos lietuvių parapijoje. Netrukus jis pasitraukia ir iš Elizabetho. Numato apsigyventi pas savo vienintelę dukterį ir ten praleisti likusias poilsio dienas. Taigi jis pasitraukia ir iš visuomeninio aktyvaus darbo, kurį rūpestingai dirbo visą amžių.

Ryšium su tuo Elizabetho ir apylinkių lietuviai kovo 26 d. surengė iškilmingą atsisveikinimo pokylį, kaip padėkos ženklą už atliktus darbus Lietuvai ir lietuviams. Į šį atsisveikinimo pokylį susirinko nepaprastai gausus vietos ir tolimesnių apylinkių jo gerbėjų ir bičiulių būrys. Ir nemaža Lietuvių Laisvės salė buvo perpildyta. Be kitų, kun. Macevičius atvyko iš South Dakotos, o Alfonsas Mikulskis iš Clevelando.

Žengianti į salę profesorius visi sutiko sustoję ir gausiai plodami. Jam užėmus vietą prie garbės stalo, išleistuvių Komiteto pirmininkas Dr. Stasys Petrauskas atidarė išleistuvių pokylį, pareiškdamas, kad šį vakarą mes visi, čia susirinkę, jaučiame nepaslepiamą liūdesį, kylantį iš fakto, jog susirinkome ne pasitikti, bet išleisti mūsų garbės svečio, atsisveikinti. Kai jis prieš 31 metus čia atvyko, visi džiūgavo sulaukę stambios visuomeninės ir kūrybinės pajėgos. Dabar jis, atidavęs geriausias savo jėgas, pasitraukia iš mūsų tarpo užtarnautam poilsiui.

Žengianti į salę profesorius visi sutiko sustoję ir gausiai plodami. Jam užėmus vietą prie garbės stalo, išleistuvių Komiteto pirmininkas Dr. Stasys Petrauskas atidarė išleistuvių pokylį, pareiškdamas, kad šį vakarą mes visi, čia susirinkę, jaučiame nepaslepiamą liūdesį, kylantį iš fakto, jog susirinkome ne pasitikti, bet išleisti mūsų garbės svečio, atsisveikinti. Kai jis prieš 31 metus čia atvyko, visi džiūgavo sulaukę stambios visuomeninės ir kūrybinės pajėgos. Dabar jis, atidavęs geriausias savo jėgas, pasitraukia iš mūsų tarpo užtarnautam poilsiui.

Atrodo, kad ta minia dar niekad nieko neišmoko ir galbūt neišmokės. Sukalėjusi, išžūsi, apakusi, ji niekad nesuprasta tikrai naujų kūrybos ar minties žingsnių, priešinsis, niekins, išjuoks, spaudys ir šauks nukryžiuoti. Kai vėliau naujoves priims ir prie jų pripras, vėl nė žingsnio tolyn nebedrįs praregti, vėl atmes atsirandančias kitas naujoves, ir vėl šauks nukryžiuoti...

Taip girdžėdamas sukasi istorijos ratas. Ir laimei, jis vis dar sukasi.

Dailininkas V. Vizgirda savo viešajame laiške S. Santvarui apgailestavo, kad šio kritika priešinosi "amžinai menininkų kovai su tuo", kas vadinama--"meninė neteisybė, dvasinė arogancija, skurdas ir net šarlatazmas". Ir teisingai pastebėjo, kad tokių dalykų esama ne tik moderniam mene, bet lygiai būta ir tebesama kiekviename klasiikiname ar realistiname mene, muzikoje, literatūroje...

Jis priminė mūsų kaikiurios spaudos sukeltą triukšmą dėl moderninio lietuvių meno parodos New Yorke, nepasitenkinimus dėl koncerto Pasaulio Lietuvių Bendruomenės kongreso metu, kilusią audrą dėl "nuosmukio manifestą", ką visa, esą, būtų galima pavadinti "diletantų suklimu"... Ir savo laišką baigė žodžiais:--"Ir kyla klausimas, kodėl padėtis lietuvių visuomenėje kuriančio asmens tokiose sąlygose?"...

Toliau kalbėdamas Dr. Petrauskas pabrėžė, kad J. Žilevičius visą amžių paliko ištikimas savo Tėvynei ir kūrė Lietuvai, formuodamas tvirtą lietuvių bet kokios audros. Tam jis panaudojo savo kūrybinę asmenybę, lanksčią plunksną ir jaunatvišką energiją. Jis buvo pirmas visuose lietuvių reikaluose. Jau dabar jis įeina į mūsų istoriją, kaip vienas iš gražių pavyzdžių būsimosioms kartoms.

Dr. Petrauskas baigė savo atidaramąjį žodį primindamas, kad prof. J. Žilevičius niekad nepasitrauks iš mūsų ir viso pasaulio lietuvių širdies ir minties. Jis pasiliks mūsų tarpe savo kūryba, atliktais darbais ir lietuviška mintimi. Šis atsisveikinimo pokylis teesie padėkos simbolis už atliktus darbus ir įkvėpimas tolimesniam kūrybos darbui.

Tolimesnį vakaro vadovavimą Dr. Petrauskas perdavė vicepirmininkui Baliui Vyliadui, kuris pakvietė prof. Dr. Joną Puziną paskaityti prof. J. Žilevičiaus gyvenimo ir veiklos apžvalgą.

Prof. Dr. Jonas Puzinas, senas Žilevičiaus bičiulis, taip kalbėjo:

Juozas Žilevičius, kuriam šiemet kovo 16 d. sukako šešiasdešimt devyneri metai, yragimės žemaičių bajorų šeimoje. Didžiojo karo metu gyveno Petrapilyje, kur baigė gimnaziją, muzikos konservatoriją, studijavo Meno Istorijos Institute ir dėstė muziką bei dainavimą Šventosios

Paskutinis klausimas manedidžiai nustebino. Tai juk ne modernisto, ne revoliucininko, ne naujų kelių laužėjo, ne pionieriaus kalba. Tai labiau konservatoriaus skundas. Modernistas revoliucininkas ir naujų kelių pionierius taip negali klausyti. Jis turi iš anksto žinoti, kad jo kelias savo visuomenėje bus dygliais išklotas, jo kūryba dažniausia bus atmetama ir išjuokiama, gi jo "padėtis" bus ne tik trapi, bet bloga. Cézanne būtų gal iš bado miręs, jei nebūtų paveldėjęs savo turtingo tėvo bankininko palikimo...

Savo meto visuomenei neužtenka teorijomis įrodinėti, kad naujasis menas yra nauja teisybė ir naujas grožis. Čia lieka tik du keliai. Pirmasis--kentėti kantriai aiškinant tėvams tai, ką gal tik jų vaikai ar vaikiaičiai teįvertins. Antrasis--įtikinti juos savo kūrybinių vertybė, užhipnotizuoti, tikrai išreikšti naują meno tiesą ir estetiką, sužavėti, idant jokie "moksliški" įrodinėjimai nebebūtų reikalingi. Pirmasis kelias sunkus, antrasis--dar sunkesnis.

Dailininkui modernistui, tikram naujų kelių pionieriui ir pranašui nėra kitų kelių įgyti pripažinimą ir susidaryti "padėtį" savo bendralaiky visuomenėje. Dalykas tuo tarpu man atrodo visai aiškus: jei Vizgirda norėtų įgyti dabartinės Amerikos lietuvių visuomenės daugumos pripažinimą, geresnę "padėtį" ir parduoti daugiau paveikslų, tai jis turėtų piešti, kaip Rukštelė...

O to, kaip suprantama, jis nenori ir taip jam neleistų jo meninė sąžinė. Jam lieka--toliau kurti pagal savo įsitikinimą, nenusileisti, nepalūžti, kentėti...

Paskutinėje šios serijos kronikoje:--Ar galima suprasti meną?

Kotrynos vyrų gimnazijoje, kurią lankė daugelis lietuvių.

1919 metais, baigęs konservatoriją, Žilevičius paskirtas Vitebsko Valstybinės muzikos mokyklos dėstytoju; netrukus pakeltas ir į profesorius.

Po ilgų pastangų 1920 metais grįžo į nepriklausomą Lietuvą ir tuojau visa energija stojo į pirmąsias Lietuvos muzikinio gyvenimo darbuotojų gretas. Čia jis ypačiai daug prisidėjo kuriant dramos teatrą, operą ir muzikos mokyklą.

1922-24, būdamas Švietimo Ministerijos meno skyriaus viršininku, yra atlikęs daug reikšmingų darbų Lietuvos muzikinio gyvenimo lygiui pakelti: sudarė programas pradžios, vidurinės mokykloms, mokytojų seminarijoms; suorganizavo pirmuosius simfoninius koncertus Kaune (1923 metais buvo suruošti net 32 koncertai); 1924 metais suorganizavo pirmąją dainų šventę Lietuvoje; jos iniciatyva išleisti Mikalojaus Konstantino Čiurlionio muzikos kūriniai ir kita.

Nuo 1924 metų rudens pakviestas į Klaipėdos muzikos konservatoriją, kur 1927-28 m. buvo jos direktorium. Žilevičius gali didžiuliu visu būriu savo mokinių, išvairiusi nemažą barą lietuvių muzikiniame gyvenime. Štai keletas jo mokinių: Juzė Augaitytė, Juozas Bertulis, Antanina Dambrauskaitė, Jeronimas Kačinskis, Vytautas Marijošius, Ona ir Alfonsas Mikulskiai, Stasys Santvaras, Stepas Sodeika, Juozas Strolia, Jonas Švedas ir daugelis kitų.

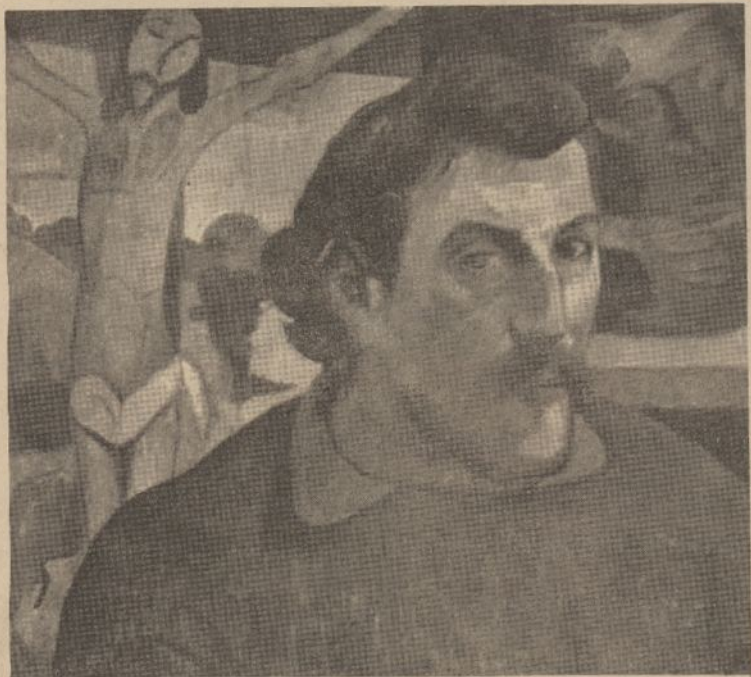
1929 metais švietimo ministerijos siunčiamas atvyko į Jungtines Amerikos Valstijas medžiagos lietuvių muzikos istorijai rinkti. Per trisdešimt metų sutelkė nepaprastai vertingą archyvą visoms lietuvių muzikinio gyvenimo sritims pavaižduoti. Visą tą brangią medžiagą padovanojo Nepriklausomai Lietuvai; šią vasarą archyvą bus pervežtas saugoti į Tėvų Jėzuitų Jaunimo Namus Chicagoje.

O kiek darbo ir energijos įdėjo 1930 metais ruošdamas Vytauto Didžiojo minėjimus įvairiose Amerikos lietuvių kolonijose. Teprisiminsiu svarbesnias taisybės metais prof. Žilevičiaus suorganizuotas dainų šventes ir koncertus, kur jam teko diriguoti didžiuliams jungtiniais chormams: Carnegie Hall New Yorke, Dexter Parke Brooklyne, Švento Patriko katedroje New Yorke, Symphony Hall Bostone, Bostono katedroje, Elizabeth, Wilkes-Barre, Pa., ir kitur.

1939 metų pasaulinės parodos metu New Yorke Žilevičius sutelkė 79 chorų su 3000 dainininkų ir tam jungtiniam chorui dirigavo. O kur dar visa eilė mažesnių koncertų! Kad ir būdamas labai užimtas organizaciniu darbu, muzikos archyvo telkimu, Žilevičius yra sukūręs simfoniją (tai pirmą lietuvių kompozitoriaus sukurta simfonija), dvi kantatas Vytauto Didžiojo garbei, keturias operetas, apie 300 originalių ir harmonizuotų dalykų chorams ir solo, trejas mišias ir kita.

Kas gi nėra girdėjęs plačiai paplitusių jo dainų: Pabuskim iš miego, Laisvės tėvynei numylėtai, O kad išauštų šviesi aušrelė, Per naktelę, Anoj pusėj ežero, Šviesi naktis mėnesienai ir daugelio kitų.

(Nukelta į 8 psl.)

Kada Paul Gauguin piešė šį "Autoportretą prie geltono Kristaus", pamišimo krizėje vos nenužudė savo draugo Vincento Van Gogh. Nuo šio momento buvę draugai pasidarė mirtiniais priešiniais ir Gauguin išsikėlė gyventi į Pacifiko salas. Mirdamas tose savo numylėtose salose, paskutinįjį paveikslą jis sukūrė ne iš salos gyvenimo, bet piešė tolimos savo gimtinės Bretagnios vaizdą, padengtą sniegu.

Lietuvių Enciklopedijos džiaugsmas ir rūpesčiai

(Atkelta iš 4 psl.)

uoliesiems bendradarbiams, iškeldami jų nuopelnus, prisitarė ir apie visą eilę redakcinio darbo rūpesčių. Tuos kartais neįveikiamus rūpesčius sudaro liuanistinė medžiaga. Pvz., data, kada Palangos Naglio kalnas buvo apšodintas pušėlynu, buvo tiesiog nesurandama. Kartais vienai biografijai gauti tenka rašyti net 5-6 laiškus! Nuolat pasitaiko, kad pažadėti liuanistiniai straipsniai laiku neatsiunčiami. Kai kuriems liet. objektams trūksta šaltinių, kuriuos galėtų atsistoti tuos dalykus žinančios tautiečiai, bet jiedažniausia atsiliepia tik tada, kai L. E. tomas jau būna išėjęs.

Žinoma, bus išleisti L. E. papildymai, bet nuostabą kelia priekabės po to, kai L. E. redakcija nuo I-jo tomo atvejų atvejais šaukėsi visuomenės ir atskirų tautiečių talkos. Rodos, nesunku suprasti, kad nėra visa žinančio žmogaus. Nėra visažiniai ir L. E. redaktoriai. Liet. organizacijų ir atskirų tautiečių talka, teikiant reikalingų žinių, L. E. redakcijai ir dabar tebėra labai aktuali. Iš tikro, galgi yra leng-

viau atskiram asmeniui ar organizacijai duoti apie save žinias, negu L. E. redaktoriams jas iš žemės kasti.

Dr. V. Maciūnas, Lietuvos tomo (XV) redaktorius, atvirai išdėstė savo vargus. Jau keleri metai, kai ta sunki našta slepianti jo pečius, bet iki šiol jis teturįs tik truputį daugiau kaip pusę reikalingos medžiagos. Lietuvos tomas būsiąs ne vardinis, bet dalykinis, ilgesnes studijas ne taip lengva ešą ir bendradarbiams parašyti, todėl taip lėtai minimo tomo redagavimas žengia į priekį. Atsiųstoji medžiaga jau esanti paruošta spaudai. Dr. V. Maciūnas turįs pažadų, kad ir kiti jo tomo bendradarbiai, ilgai nedelsdami, atsiųs savo straipsnius. Taigi ne už kalnų esanti diena, kai ir Lietuvos tomo medžiaga atsidurs spaustuvėje. Redaktoriaus didžiausias rūpestis, kad Lietuva visais požūriais būtų aptarta išsamiai, rūpestingai ir objek-

tyviai. Lietuvos tomas būsiąs žymiai didesnis už eilinius L. E. tomus.

Pokalbis apie Lietuvių Enciklopediją ypačiai išryškėjo talkos reikšmė. Bendradarbių talka redakcijai, prenumeratorių talka leidėjui, spaudos talka bendram enciklopedijos reikalui. Tačiau, kaip kiekvienas pinigais, ir toji talka turi dvi puses. Veiklioje ir kuriančioje pusėje stovi visi uolūs ir rūpestingi L. E. bendradarbiai, visi reikalą suprantą ir sąžiningą prenumeratoriai, visi spaudos žmonės ir enciklopedijos kritikai, kurie priekabės neieško dėl priekabės. Tokių objektyvių L. E. kritikų ir draugų atsiranda ir kitataučių tarpe. Jų yra Švedijoje, Suomijoje, Vokietijoje ir kt.

Antrojo pinigų pusę rikiuojasi smulkmeninė, tik priekabių ieškanti kritika, žodžio nesilaiką bendradarbiai, atsiskaitymo sunkumų sudarą prenumeratoriai. Ypač ta smulkmeninė kritika. Jai pavaizduoti būtų galima pririnkti dešimtis pavyzdžių, bet nedera

to kelti, nes įžvalgūs spaudos ir L. E. skaitytojai patys regi, kiek daug šūvių paleidžiama pro šalį.

Pokalbis apie Liet. Enciklopediją Bostone praėjo pakilioje ir jaukioje nuotaikoje. Savo optimizmu jis žymiai skyrėsi nuo L. E. krikštynų, įvykusių tame pačiame Bostone prieš septynerius metus. Tada nebuvo drąsota tarti, kad didysis užsimojimas bus įgyvendintas, kad visi sunkumai bus nugalėti, kad lietuviai pasirodys ešą pakankamai patvarūs, sąžiningi ir pareigingi pradėtam milžiniškam darbui baigti. Dabar, kai L. E. XX-sis tomas jau stovi durų angoje, kai jame jau bus pradėta spausdinti O raidė—nei vienam iš kalbėtojų nekilo tokia liūdną mintis, kad L. E. nepajėgtumėm visos suredaguoti ir išleisti.

Visi kalbėtojai kėlė L. E. leidėjo J. Kapočiaus ryžtingumą, energiją ir ištvermingumą, sveikino jį tokių laimėjimų pasiekusį, visi gyrė ir didžiai vertino redaktorių darbą, kuris ištikro ir yra tai, ką mes vadiname Lietuvių Enciklopedija.

St. S.

Greetings and Best Wishes
To All Lithuanian People

SULLIVAN BROTHERS

PLUMBING AND HEATING
ELECTRICAL SEWER CLEANING

14002 Glenside

UL 1-4466

GREETINGS AND BEST WISHES
FROM

CARL NEWMAN
MASON CONTRACTOR

450 Lloyd Road RE 1-2705 EUCLID, Ohio

Skipitis...

(Atkelta iš 3 psl.)

liachiene. Asmens dokumentus yra pasidavęs Adolfo Gerliacho vardu. Bet aš dabosiu, kad jis čia per daug nesišvaistytų.

Iš Plechavičiaus pasakojimų susidariau įspūdį, kad žvalgybą jis turi visai neblogą.

Dėl rekvizicijų Plechavičius sakė, kad didelių sunkumų neturįs, nes ūkininkai turėję progos įsitikinti, kas yra bolševikai ir kaip būtų, jei įsitvirtintų jų valdžia.

Vidurdienį, apie 12 val., su poniu Plechavičiene ir su šauniu Sedos komendantu Plechavičium teko atsisveikinti ir važiuoti į Mažeikių geležinkelio stotį. Vežė mane sėdiškis ūkininkas pro Tirkšlius. Vežėjas buvo nekalbus, važiuome gal porą valandų tylėdami. Užtat turėjau laiko pergaltoti visas įgytas žinias ir įspūdžius.

Visi trys komendantai tebestovėjo prieš mano akis. Jei apie kretingiškį Tallat-Kelpšą labai nedaug tegalėjau pasakyti, tai B. Zaleskis ir P. Plechavičius mano akyse stovėjo, kaip ryškūs ne priklausomos Lietuvos kūrėjai. Plechavičiaus nuopelnai buvo ypač dideli todėl, kad pats vienas kibo įvesti tvarką tame žemaitijos kampe, kovojo su plėšikais ir bolševikais, ne sykį statydamas į pavojų savo gyvybę, sugebėjęs aprūpinti savo komendantūros kuopą, nors iš Kauno gaudavo lėšų, toli gražu, nepakankamai.

Bemąstant apie tuos komendantus, man atėjo galvon tokia mintis: mes, valstiečių vaikai, paprastai manome ir sakome, kad visi Lietuvos bajorai sulenkėję ir tik žiūri į Varšuvą. O B. Zaleskis ir P. Plechavičius taip pat kilę iš bajorų, tačiau jie visai nuoširdžiai tarnauja lietuvių tautai ir Lietuvai. O gal net daugiau turime Plechavičių ir Zaleskių, negu Varšuvai palankių Lietuvos bajorų?!

Artėjome prie Tirkšlių. Čia sutikome keliasdešimt raitelių-bermontininkų, dainuojančių rusų kareivių dainą "Zasvisteli kazačenkai". (Sušvilpė kazačiai).

— Turbūt grįš Ruskių caras, kad taip smagiai dainuoja tie kazokai? — po ilgo tylėjimo prabilo mano vežėjas.

— Nesugrįš, — kietai atsakiau žemaitiui. Ir vėl nutilome.

Greit buvo Mažeikiai, o kitos dienos vėly vakarą grįžau į Kauną, savo mintyse parsivežęs tris komendantus.

(Pabaiga)

ČIA YRA TAIP PAT JŪSŲ SKELBIMAS!

Šis Illuminating Company skelbimas — vienas iš tautinės serijos — parduoda The Best Location in the Nation Amerikos bizniui. Tai yra dalis iš nuolatinių pradėtų naujų darbų, naujos ateities, naujos prekybos žmonėms ir bendrovėms, kuriuos mes bendruomenei atliekame.

**"PAŠAUKITE
IR MES
ATSKUBĖSIME!"**

Norite žinoti, kodėl Cleveland-Northeast Ohio yra geriausia vietovė visame krašte? Niekas jums negali geriau atsakyti, kaip mūsų vietovių augimo ekspertai. Šaukite ar rašykite, ir dieną ar naktį jie bus pakeliui su fabriku vietovių studijom, pardavimo planais, laisvų pastatų ar fabriku vietovių pranešimais. Šaukite Richard L. DeChant, Manager, Area Development Department, The Cleveland Electric Illuminating Company, The Illuminating Building, Cleveland 14, Ohio.

THE CLEVELAND ELECTRIC ILLUMINATING COMPANY

Patarnavimui geriausios visame krašte vietovės.

Livia Kasperavičiūtė

Mes kalbamės apie meilę šokiui

Po universitetinių paskaitų ir praktikos darbų labai malonu pasijusti dideliu žmogumi. Ypač jei turi iš šalies pavestą malonų užduotį. Tokį užduotį, arčiau Grandinėlių koncertui, man pavedė Dirva.

Kaip žinia, Grandinėlė šiam pasirodymui jau ilgesnį laiką stropiai ruošiasi. O viena iš taip vadinamų Grandinėlių pagrindinių narių — baletų šokėja Livia Kasperavičiūtė.

Ir štai, aš sėdžiu Livijos Kasperavičiūtės tėvų namuose. Mes abu esam jaunuoliai, kuriuos vyresnieji labai dažnai įvairiai linksniuotų. Vieni giria, kiti peikia, treti išskęstom akim klausia: ar mes augame geri lietuviai?

Mūsų lietuvišką tikrai gal kitokia negu jūsų. Bet ir sąlygos mūsų gyvenamos aplinkos kitokios. Bet pastangų, net pagal mūsų jėgas ir didelių, nestinga.

Štai ir Livia, kiekvieną dieną turi daug kur skubėti, kad visur suspėtų. Na, bet mes šandien kalbamės tik apie jos meilę šokiui...

— Šokio menu pradėjau įdomintis nuo tų laikų, kada buvau dar maža mergaitė. Stebėdavau kitus šokant ir... parėjus namo, dar gyvenant Vokietijos stovykloje, šokinėdavau nuo lovos iki lovos... — pasakoja Livia.

Nuo tų stovyklos laikų Livia baletu šokė yra padariusi didelę pažangą. Baletu mokytis ji pradėjo Petro Mažello studijoje, Clevelande, prieš šešerius metus. Kiek vėliau perėjo į Ballet Russe Academy. Ši studija dabar pakeitė savo vardą į Ballet Theatre School of Cleveland. Ten ir dabar Livia lankosi tris kartus savaitėje.

Bet visas Livijos laikas nėra paskirtas vien tik šokiui. Praeitą rudenį ji pradėjo lankyti Notre Dame College. Nors Livia tikisi, kad vieną dieną iš šokio menų valgys duoną, bet ji taip pat supranta, kad gyvenimas dažnai iš mūsų daro ne tuos, kuriais norėtume būti. Universitetas su savo reliom materialinėm garantijom, Livijos nuomone, niekad nepakenks...

Taigi, Livia mokosi baletu studijoje ir universitete. Bet tai dar ne viskas. Livia yra energinga Grandinėlių kolektyvo narė. Ir tai aš noriu specialiai pabrėžti, nes tai yra retas atsitikimas. Šiais laikais baletu šokėjų tikrai mažai yra tautinių šokių grupėse. Ji taip pat dar priklauso studentams ateitininkams, Lietuvių Studentų Sąjungai ir aktyviai talkininkauja kitiems lietuvių jaunimo užsimojimams.

Bet, grįžkim vėl prie šokio menų. Livia jau yra da-

lyvavusi eilėje Grandinėlių koncertų. Kiekvienais metais dalyvauja Ballet Theatre School of Cleveland rengiamuose recitaluose ir Ballet Theatre Company of Cleveland dažnuose pasirodymuose.

Svarbiausiu savo pasirodymu Livia skaito Willey Junior High pasirodymą 1959 m. Ten ji išpildė Nutcracker Suite ištraukas su Suburban Symphony orkestru.

Mes visi nujaučiame, kad visi dideli ir mažesni menininkai, išėdami į sceną, daug pergyvena. Paklausta, kaip ji jaučiasi scenos užuolaidai pasikeliant, Livia labai paprastai atsakė:

— Aš niekad negalvoju ar man gerai ar blogai pasiseks. Išgirdus pirmąsias muzikos gaidas mano sąmonė pranyksta. Aš atsidundu tik po šokio, kada viskas baigta...

Užsiminiau Livijai apie Dirvos rengiamas jaunųjų talentų varžybas, kurias šiemet yra kviečiami ir jaunieji baletu šokėjai. Jos balse pasigirdo naujos energijos tonas. Ir akys užsidegė didelės vilties liepsnelės. Taip, ji varžybose tikrai dalyvaus. Dalyvaus kaip ir kiekvienas varžylas jaunuolis, savo talentu ir mokslu geriausiai prisistatyti visuomenei.

Šalia šio pasirodymo — Dirvos jaunųjų talentų varžybose gegužės 14 d., Livia taip pat su Grandinėle dar turės pasirodymus Detrote ir St. Catherines, Ont., Kanadoje.

Man buvo įdomu, ką Livia nori palinkėti savo draugams ir draugėms lietuviukams?

— Šokis, ir visi kiti užsimojimai, yra lengvi, jei

CLEVELANDE ir apylinkėse

• Tradicinės sporto rungtynės su latvių komandomis įvyks ateinantį šeštadienį, balandžio 9 d., St. Clair Recreation Center salėje. Nuo 5 val. vak. bus moterų tinklinio, vyrų tinklinio ir vyrų krepšinio rungtynės. Apie jas plačiau kitame Dirvos numeryje.

• Clevelande viešėjo Toronto Vyties jaunosios sportininkės, lydimos vyresniųjų jų vadovų. Čia, su Žaibo klubo jaunosiomis krepšininkeimis ir tinklininkeimis, sužaidė draugiškas rungtynes. Žaibietės pasirodė daug stipresnės ir abejas rungtynes lengvai laimėjo. Žinoma, iš pralaimėtų rungtynių jos pasimokys, kad reikia geriau treniruotis, bet bendrai, kad mūsų jaunimas vieni kitus lanko, reikia labai pagirti. Visos atvyko pasi-puošusios gražia ir tvarkinga uniforma, kuo Žaibo sportininkai dar negali pasigirti. O po rungtynių Lietuvių salėje įvykusiame pabendravime ir vieni ir kiti įsigijo ne tik naujų pažįstamų, bet ir draugų. Visos buvo apnakvydintos lietuvių šeimose, kur yra sportuojančio jaunimo.

• Juozo Muliolio išrinkimui į Ohio valstijos atstovų yra susiorganizavę lietuvių komitetas, kuris deda visas pastangas, kad kandidatas gautų reikiamą skaičių balsų. O kad tai įvyktų, reikia, kad visi lietuviai balsuotų, ragintų už jį balsuoti savo kaimynus ir kitaip talkintų. Tuo tikslu, ateinantį sekmadienį, balandžio 10 d., tuoj po lietuviškų pamaldų — 11:30 val., Lietuvių salėje šaukiamas visų lietuvių susirinkimas. Jame bus padaryti reikiami prašymai. Susirinkimas nesitęs daugiau, kaip pusantros

esų kupina pamėgimo, energijos ir pasišventimo. Tada niekas nesunku ir malonu. Bet jei tave tėvai ten varto iš prievartos, po pirmos pamokos ar reikalingo rimtesnio žingsnio, karjera baigiasi...

K. Gaidžiūnas

valandos, todėl negaišins ir kiekvieno sekmadienio poilsio laiko.

Susirinkime kviečiami dalyvauti ne tik balsavimo teisę turintieji. Norint geriau rinkimuose pasirodyti, visiems atsiras talkos darbo. Ypač kviečiami aktyviai dalyvauti mūsų studentai ir moksleiviai, kurie siekia mokslo ir ateityje ieškos įvairių geresnių darbų. Jei tik mums pasisektų viena, o vėliau ir daugiau lietuvių kandidatų išrinkti į atsakingas vietas, jų pastangos susirasti geresnius darbus žymiai palengvėtų.

Taigi sekmadienį visi pasimatome Lietuvių salėje, visų lietuvių šaukiamam susirinkime.

• Vl. Petukauskas, sune-galavęs, buvo paguldintas į Policlinic ligoninę. Toje pačioje ligoninėje, po operacijos, sveiksta A. Švelnys.

• Iš Lietuvos gautas laiškas Antanui Dailidei, adresuotas į 1351 E. 60 St. Laiškas dabar yra Dirvoje ir savininką kviečiame atsiimti.

• Clevelando ALTO skyrius paskyrė 100 dol. auką LITUANUS žurnalui ir tuo tapo LITUANUS garbės leidėju. Šiuo metu vykstančio vairo pirmajam garbės leidėjui akademiniis jaunimas nuoširdžiai dėkoja.

PAIEŠKOMI

Bartusevičiūtė, Elena, Julija ir Ona, gyvenusios Kaune, Trakų gatvėje, kilusios iš Rasėnių Dilijonas, Vincas, ir jo žmona Stanislova, gyvena Scranton, Pa. Gecevičius, Levusis, iš Lauminių km., Sedos val., Mažeikių apsk.

Griggs, Steven (Grikšelis, Silvestras), tarnavęs J.A.V. kariuomenėje, kilęs iš Užvenčio

Ivoškus, Vincas (Evoškus, William), jo vaikai Marijona, Ona ir Stasys, bei jo mirusio brolio vaikai, gyvena Spring Valley, Illinois

Kapickienė — Šalčiūtė, Antose, Antano dukterė, iš Čekiškės val., Kauno apsk.

Krivinskas, Jonas paskutiniu laiku gyvenęs Vilkaviškio apskrityje.

Paulauskas, Juozas, iš Gurklių km., Tauragės val.

Puodžiukynas, Jonas, Matijušo sūnus.

Rupšienė — Jovarauskytė, Ona Dominiko dukterė, iš Šimkaičių val. Rutkevičius, Jonas, Petro sūnus, dirbęs Kanadoje, Saskatoon, Sask., pavarde Wells, John Simaška, Ignas ir Juozas, ir Simaškaitė, Cecilija, kilę iš Krekenavos, išvyko Amerikon iš Ramygalos

Urbas, Petras, Petro sūnus, iš Joniškio. Gimęs Rozalime 1924 m.

Varnagiris, keli broliai ir seserys, iš Abraičių km., Šunskų val., Marijampolės apsk.

Paieškomieji arba apie juos žinantieji maloniai prašomi atsiiepti:

Consulate General of Lithuania
41 West 82nd Street
New York 24, N. Y.

Geriausie sveikinimai ir linkėjimai visiems mūsų draugams ir rėmėjams

LOUISVILLE TITLE INSURANCE CO.

The Louisville Title Bldg., 118 St. Clair Ave.,
N. E. Phone: MA 1-2075

Listen to Rudolph Ringwall and his "Memorable Music" WJW Radio, Monday thru Friday,
7:05-7:30 P. M.

JAKUBS & SON

FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo.

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185 St.
KE 1-7770

I. J. SAMAS JEWELER

Šveicariški ir geriausie Amerikos laikrodžiai.
Laikrodžių taisymas. Brangenybės. Įvairūs dovanų pasirinkimas.

7007 Superior Ave. Greta Ezella Theatre

Telef.: EX 1-3969. Bute: WA 1-2354

EAST CLEVELAND — EUCLID & SUPERIOR AVE.

SAVINGS
EARN

OPEN EVERY SATURDAY
UNTIL NOON

4%

SUPERIOR
SAVINGS

ACCOUNTS
INSURED TO
\$10,000

HOME AND
REMODELING LOANS

CORNER 68TH — SUPERIOR AVENUE

V. RICKUS

PAINTING-DECORATING INC.

RESIDENCINIS IR KOMERCINIS DAŽYMAS

Korporacija turi pilnus apdraudimus. Įkainavimai nemokami. Klientų patogumui turime taip pat specialistus medžio, tinko ir kitiems namų remonto darbams.

Dabar jau yra pats laikas tartis dėl pavasario darbų.

Telefonuokite: PO 1-6035

658 E. 162 St., Cleveland, Ohio

LIETUVIŠKI SORIAI, JUODA DUONA. AUŠČIAUSIOS RŪŠIES RŪKYTI KUMPIAI. DESROS IR SKILANDŽIAI PIGIOMIS KAINOMIS GAUNAMI KRAUTUVĖJE

MARTHA & PETER LISAUSKAS

6409 56 ROAD, MASPETH 78, N. Y.

Telephone: TWaining 4-8087

Prekes siunčiame ir per paštą.

ISKIRPKITE IR ATSIŪSKITE ŠI KUPONĄ

Prašau atsiųsti Nurodykit prekę

Nurodykit adresą: Name

No. Street City State

TRECIOKAS AGENCY

SENIAUSIA LIETUVIŠKA KELIONIŲ AGENTŪRA

Kelionių bilietų parūpinimas ir pinigų persiuntimas į visus kraštus

TAIP PAT IR VISOKIOS RŪŠIES APDRAUDA

Kur tik besiruoštumėt keliauti, tuoj susirikiat su mūsų jetaiga

ALBINAS IR KAZYS TREČIOKAI

311 Walnut Street, Newark 5, N. Jersey

Telefonas: MArket 2-4867

KVIEČIAME VISUS ATSLANKYTI Į LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖS ANTROS APYLINKĖS RENGIAMĄ

RELIGINIŲ KONCERTĄ

VERBŲ SEKMADIENĮ, BALANDŽIO 10 D., 4 VAL. PO PIETŲ

NAUJOSIOS PARAPIJOS BAŽNYČIOJE

18022 NEFF RD.

Programoje čiurolonio Ansamblio vyrų choras, vadovaujant muz. A. Mikulskiui.

Solo giedant girdėsime Juliann Luiza Burke, Ilona Sandar, Dorothy Merhar, Julij Kazėną, Vacį Jurgelį.

Smuiku grojant Saulių Alkaitį.

Akompanuoja muz. Regina Brazaitienė.

L. B. Clevelando Antroji Apylinkė

KAS IR KUR?

• I Lietuvos Nepriklausomybės Fondo naują valdybą išrinkti: Emilija Čekienė — pirm., Pranas Narvydas — vicepirm., Liudas Tamošaitis — sekretorius, Antanas Diržys — išdalininkas, Frank Aleksis ir Vladas Žilinskas — nariai.

• Korp. Neo Lithuania pirmininkas M. Valiukėnas atsimint paminėti naujus Korporacijos įstatus. Išleisti knygos formato, 12 psl., su viršeliu.

• Gubernat. W. G. Stratton (Ill.) perrinkti, į pergalės komitetą, lietuviams atstovauti, pirmininku paskirtas Kazys Steponavičius, o nariais — Algirdas Brazis, Algimantas Keželis, Valdas Adamkavičius, Paul K. Dirkis ir Anthony Petrakis.

• Dainininkė Lionė Juodytė Mathews susilaukė dukters Janinos-Aleksandros.

• Seniausia lietuvių radijo programa Naujojoje Anglijoje, vedama Stepono ir Valentino Minkų, nuo balandžio 10 d. bus girdima nuo 1:30 iki 2 val. per tą pačią stotį — WLYN.

• Dirvos bendradarbis M. Manomaitis, iš Bostono, mokėdamas metinę prenumeratą atsiuntė ir \$5.00 auką.

Jaunųjų dailininkų paroda New Yorke

Pasibaigus Galdiko ir Lapės kūrinų parodomis New Yorke, atsidaro dar viena paroda, savo apimtimi žymiai platesnė. Tai jaunųjų dailininkų paroda, kurią organizuoja Akademinio Skautų Sąjūdžio New Yorko skyrius balandžio 9 ir 10 dienomis.

Tokio pobūdžio paroda bus pirmoji rytiniame pakraštyje. Jos tikslas yra pažinti ir įvertinti mūsų jaunuosius menininkus. Parodoje dalyvauti su savo paveikslais užsiregistravo šie jaunieji dailininkai: Vytautas Abromaitis, Jina E. Totilaitė, Giedrė Labanauskaitė, Vidas Montvila, Vytautas Savas, Aldona Simutytė, Romanas Šrugis, Aleksandras Valys, Vytautas Virbickas ir Viktoras Vizbara.

Paroda vyks Pilies klubo salėje, 280 Union Ave., Brooklyn, Lankymo valandos — šeštadienį nuo 11 iki 4:30 val., ir sekmadienį — nuo 12 iki 6 val.

New Yorko ir apylinkių visuomenė kviečiama parodą gausiai aplankyti.

Solistė G. Butkutė - Čepkauskienė laimėjo Kanados varžybas

Kovo pabaigoje, Montrealyje muzikos mėgėjai turėjo progos išgirsti įvairių instrumentalistų ir vokalistų, kurie čia suvažiuavo iš įvairių Kanados vietų parodyti savo gabumus.

Ši muzikos šventė buvo pavadinta "National Festival of Music" ir visos programos buvo prarastos varžybų sistema. Festivalio eigą stebėjo ir būrelis lietuvių, kurie domisi muzikos menu, Rašančiam šiais eilutės irgi teko stebėti dainininkų varžybas.

Vis tik tenka pripažinti, kad rengėjai neparodė reikiamo organizacinio gabumo, nes programos būdavo atliekamos 2-7 val. pp., taigi, tokiu laiku, kada daugumoje žmonės dirba. Be to, pagal tvarkaraščius, programa niekada nebūdavo išpildoma punktualiai, -- kartais tekdavo laukti net 3-4 valandas, o tai labai vargino programos dalyvius, kurie varžėsi dėl pirmųjų vietų.

Buvo įdomu stebėti, kaip tame festivalyje pasirodys LIETUVĖ SOLISTĖ GINA BUTKUTĖ-ČAPKAUSKIENĖ, NES JI DALYVAVO SOPRANŲ-KOLORATŪRŲ GRUPĖS VARŽYBOSE! Ši grupė, pasirodė, esanti pati pajėgiausia ir kiečiausia, nes jau iš programos dalyvių pavardžių galima buvo pastebėti, kad čia varžosi net radijo ir televizijos žvaigždės.

PO PASKUTINIO TEISĖJŲ SPRENDIMO PASIRODĖ, JOG DAUGIAUSIA PUNKTŲ SURINKO GINA ČAPKAUSKIENĖ IR TUO JI LAIMĖJO PIRMĄ VIETĄ. Iškovojus šią garbingą vietą ją pasveikino net ir svetimtautės varžovės-solistės.

Ne taip seniai, ši solistė, savo grupėje, Toronte laimėjo 2-ą vietą, o dabar jau pirmą, todėl galima drąsiai tvirtinti, kad ji daro stebėtinai puikų progresą. Tai nenuilstamai dirbanti solistė, užsitarnavusi lietuvių simpatijas. Dainavimo meną ją moko prof. Pauline Donald, kuri yra yra Montrealio "Opera Guild" direktorė. Pasirodė, kad ji mūsiškę solistę įstatė į tikrą pasisekimo kelią.

Toronto muzikos Konservatorijos prof. E. Vinci, kuris čia buvo atvykęs teisėjauti dainininkams viešai, pilnai auditorijai, labai šiltai atsiliepė apie sol. Giną Butkutę-Čepkauskienę. Jis pasakė, kad ji turi puikų talentą ir retą balsą, nes ji yra koloratūra ir su dramatinio kvailito atspindžiu, o tai esąs puikus balsas, kuris pasirodė, kai ji dainavo Mocarto operos ariją "Der Hölle Rache" (iš operos "Die Zauberflöte") ir visi dainininkai žino, kaip sunku yra šią ariją išpildyti. Taip pat Alabiefo "The Nightingale" ir E. Verdi "Acqua's Villanelle" sol. Čepkauskienė puikiai išpildė.

Reikia pripažinti, kad ši solistė iškilo be jokios stipendijos, be jokios mūsų spaudos moralinės pasipiries, kada kitos yra mūsų "muzikų" liaupsinamos net iki įkyrumo. Tiesiog sukar-teliu tenka priimti šį faktą, kad mūsiškę--lietuvių solistę pirmieji įvertino ir išgarsino svetimtaučiai, o ne mes, lietuviai.

J. Malaiška

E. CHICAGO

Aptartas metų veiklos planas

Lietuvių Bendruomenės nės apylinkės valdybos pasitarime, įvykusiame kovo 29 d., buvo aptartas numatytų darbų planas. Motinos dienos minėjimą nutarta suruošti gegužės 8 d. su paskaita, menine programa, kurią išpildys solistė N. Aukštuolienė ir Lituaništinės mokyklos mokiniai.

Baisųjį birželį (lietuvių tremimą Sibirą) suruošti birželio 12 d. Pastatyti Stasio Lauciaus vieno veiksmo veiklą "Paspalpingoje zonoje", iš partizanų gyvenimo.

Vaidas iš komp. J. Žilevičiaus pagerbimo Elizabeth, N.J. Kalba komp. J. Žilevičius. Tarp svečių matyti: prof. J. Puzinas, J. Liustikaitė, A. Kačanauskas, I. Dilienė, Vyliaudienė, Veblaitis, B. Vyliaudis, prie rekorderio Veblaitienė.

KOMPOZITORIŲ JUOŽA ŽILEVIČIŲ IŠLEIDŽIANT

(Atkelta iš 5 psl.)

Iš lietuvių muzikos istorijos profesorius Žilevičius yra daug rašęs įvairiuose žurnaluose ir laikraščiuose, ypač daug Lietuvių Enciklopedijoje, kurios jis yra muzikos skyriaus redaktorius, skyrium išspausdinęs Česlovo Sasnausko ir Antano Vaga-

nagaičio monografijas, redagavęs ir leidęs Muzikos Almanachą, Muzikos Meną, Muziką ir kita.

Jau iš šios trumpos apžvalgos matome, kokia didžiulė duoklė profesorius atiduota savo tėvynei ir išvijoje gyvenantiems lietuviams, kokį didelį

įnašą yra idėjęs į bendrą lietuvių kultūros lobyną. Linkime jam ir toliau dar ilgus metus tęsti kūrybos ir mokslo darbą.

Meninę programą dalį išpildė solistės ir Šv. Petro ir Povilo lietuvių parapijos choras.

Pirmoji scenoje pasirodė labai artima J. Žilevičiaus bičiulė--Lietuvos Operos veteranės Vincė Jonuškaitė. Ji vis dar tebėra, kaip buvusi, Jonuškaitė. Su jaudinančiu meniniu įsijautimu sudainavo J. Žilevičiaus kūrinys: Šėriau žirgelių, Ratai, ir Mano deimantas. Negalėjo išvengti ir biso. Antroji, pianistė Aldona Kepalaitė, atliko L. Van Beethoveno sonatą Op. 57. Ji pradėjusi piano studijas dar Kauno konservatorijoje, tęsė jas Muenchene ir čia, New Yorke, baigė Manhattanville Muzikos Mokyklą. Beethoveno sonatą ji paskambino su gilia, pasigėrėtina nuotaika.

Trečioji solistė, tolimą viešnia, specialiai atvykusi iš Toronto, Janina Liustikaitė, Ji neseniai baigė dainavimo studijas Italijoje ir dainavo per Londono televizijos programą. Ji buvo staigmena visiems išleistuvių dalyviams ne tik atsilankymu, bet ir nepaprastu balsu. Nulūdimas valanda--Žilevičiaus, Sudie jums --arija iš operos Traviata ir Gėlės iš šieno--Vl. Jakubėno skambėjo taip subtyliai ir išpuodingai, kad dainininkė pasidarė nepamirštama. Bisas buvo tikrai jaudinantis.

V. Jonuškaitėi akompanavo Aldona Kepalaitė, o J. Liustikaitėi--Algirdas Kačanauskas. Vi-

Lietuvių tremtinių vestuvės Sibire...

rijos prof. E. Vinci, kuris čia buvo atvykęs teisėjauti dainininkams viešai, pilnai auditorijai, labai šiltai atsiliepė apie sol. Giną Butkutę-Čepkauskienę. Jis pasakė, kad ji turi puikų talentą ir retą balsą, nes ji yra koloratūra ir su dramatinio kvailito atspindžiu, o tai esąs puikus balsas, kuris pasirodė, kai ji dainavo Mocarto operos ariją "Der Hölle Rache" (iš operos "Die Zauberflöte") ir visi dainininkai žino, kaip sunku yra šią ariją išpildyti. Taip pat Alabiefo "The Nightingale" ir E. Verdi "Acqua's Villanelle" sol. Čepkauskienė puikiai išpildė.

Reikia pripažinti, kad ši solistė iškilo be jokios stipendijos, be jokios mūsų spaudos moralinės pasipiries, kada kitos yra mūsų "muzikų" liaupsinamos net iki įkyrumo. Tiesiog sukar-teliu tenka priimti šį faktą, kad mūsiškę--lietuvių solistę pirmieji įvertino ir išgarsino svetimtaučiai, o ne mes, lietuviai.

Tautos šventę ir Lietuvos kariuomenės dieną minėti lapkričio 27 d. su paskaita ir menine programa. Meninės programos išpildytojus numatyta kvieisti iš kitų kolonijų, kad išpuodingiau prisimintume šią šventę.

Nutarta suruošti dailaus skaitymo ir deklamavimo varžybas, kuriose turės progos pasireikšti apylinkės jaunimas. Geriausiai pasireiškusiems varžybose bus paskirtos dovanos.

Taip pat apylinkės Bendruomenės valdyba yra numačiusi suruošti bendrą Naujų Metų sutikimą.

Pakenė

Dirvą pasiūlyk savo kaimynui susipažinti

Greetings and Best Wishes To Our Friends and Patrons

M. O. MATTLIN

SPINET PIANOS OF DISTINCTION

Easy Terms can be Arranged

2027 EUCLID AVENUE

PR 1-7633

sos solistės apdovanotos rožių puokštėmis.

Meninę programą baigė vietos Šv. Petro ir Povilo lietuvių parapijos choras, dirguojamas naujojo vargoninko, Algirdo Kačanausko šiomis prof. J. Žilevičiaus dainomis: Oi, kad išauštų šviesi aušrelė ir Laisvės diena. Akomponavo Liudas Stukas.

Paskutinę programos dalį sudarė vaišės ir linkėjimai prof. Žilevičiaus ateičiai, pareikšti žodžiu ir raštu. Kalbėjo kons. Simutis, klebonas mng. M. Ke-mežis, Alf. Mikulskis, Vincė Jonuškaitė, Vitalis Žukauskas, Mykolas Čibas, Vl. Dilis, D. Svenčiūnas, Ieva Trečiokienė ir kiti. Specialius atsisveikinimo adresus įteikė išleistuvių Komitetas, L. B-nės Elizabetho apylinkės valdyba ir ALTS-gos Elizabetho skyrius. Raštu ir telegramomis atsijsta tiek daug linkėjimų, kad dėl laiko stokos nebuvo imanoma juos perskaityti. Jie visi perduoti profesoriumi.

Iš raštu atsiuntusių linkėjimų, buvo gen. konsulas J. Budrys, konsulas Daužvardis, muz. Bertulis, Vl. Jakubėnas, K.V. Banaitis, Strolia ir tt.

Pokylis baigtas paties prof. J. Žilevičiaus padėkos žodžiu ir Ilgiausių metų!

Ryšių su prof. Žilevičiaus pasitraukimu, jo veiklą išklė į vietinė anglų spauda. Taip pat per Amerikos Balsą painformuota ir Lietuva. Sv.

DETROIT

Rodys filmus

Detroitietis Antanas Stokus yra vienas žymiausių nebylių spalvotų filmų gamintojų. Tiesa, jis yra tik mėgėjas ir sau duoną uždirba kitur, o filmai jis skiria visą nuo darbo atliekamą laiką. A. Stokus kasmet, su žmona, keliauja Amerikos keliais automobiliu, ir pamatęs ką nors gražaus, pasistengia nufilmuoti. Jis nuostabiu tikslumu atskiria grūdus nuo pelų, moka atskirti gražesnius, idomesnius ir svarbesnius vaizdus. Ir Detroito galime minti jo filmai įdomūs, nes juose galime ir save pamatyti. Visos buvusios parodos jo nufilmuotos ir mums pasiekiamos... Veik visi svarbieji įvykiai bei parada, kuriuose dalyvavo lietuviai, A. Stokaus bus parodyti balandžio 10 d. šaukiamame Lietuvių Kultūros Klubo susirinkime, kuris įvyks Tarptautinio Instituto patalpose, nurodyta diena, 4 val. p.p. (Ill E. Kirby ir John R. gatvių kampas).

Lietuvių Kultūros Klubo Valdyba maloniai kviečia visus tautiečius į šį susirinkimą atvykti. Susirinkimui pasibaigus, bus tradicinė kavutė, kurią šaukiamieji paruošia Kultūros Klubo šeiminkės.

mg.

Veiklios Detroito akademikos skautės, su savo rankdarbiais gražiai pasirodžiusios Kaziuko mugėje. Iš kairės: Gintarė Šileikytė, Gina Staniulytė, Aušra Anužytė ir Aušra Vaičiūnaitė. J. Gaizūčio nuotrauka

20 metų tos srities

praktika

Vokiečių radijų taisymas

TELEFUNKEN

Authorized Factory Service

TELEFUNKEN HI-FI STEREO SETS

SCHWAB RADIO & T. V.

Sales and Service

11615 DETROIT AVENUE CLEVELAND 2, OHIO

Sandėlyje didelis pasirinkimas įvairiausių modelių

LAKEWOOD 1-4669

Vincas Banionis, vyresniosios kartos ateivis ir aktyvus veikėjas lietuviškose organizacijose, dabar gyvenantis 550 Darlington Rd., Bedford, Ohio, balandžio 7 d. švenčia 71 metų sukaktį. Jis yra kilęs iš Tursučių km., Šunskų parapijos, Marijampolės apskr. Į JAV atvykęs 1910 metais, 44 metus išdirbo plieno pramonėje. Jo žmona Luise, Pa. gimusi gera lietuvaite, Vincas daug metų yra talkinęs Dirvai, rašydamas įvairias korespondencijas ir darydamas apžvalgas apie lietuvių mirtis. Šiuo metu yra pensijoje, džiaugiasi Dirvos nauju persitvarkymu ir paveikslų iš lietuviškojo gyvenimo spausdinimu. Jo sesuo--Magdalena Svečulienė, gyvenanti Oscoda, Mich. broliui, sulaukusiam tokių gražių metų, siunčia geriausių sveikinimų ir linkėjimų. Dirva taip pat mielai jungiasi prie tų gražių sveikinimų, kada jos ištikimas skaitytojas ir bendradarbis švenčia garbingą gimtadienį.